

AMAPANTOΣ

ΈΝΤΥΠΟ ΣΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ Αμαραντιωτών

ΙΣΕΒΟΡΑΣ

**Τριμηνιαία έκδοση
Φεβρουάριος
Μάρτιος
Απρίλιος 2002
«Τιμής ένεκεν»**

Τεύχος 8ο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

2002, ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΜΗΝΥΜΑΤΑ	3-4
Οι δραστηριότητες της «Αδελφότητος»	4
Κοπή πίτας-Ομιλία κ. Α. Βερδούλη-Χορός	5-11
Επιτυχίες νέων	12
Επιβραβεύσεις	13-14
Η εξ Αμαράντου παροικία του Βουκουρεστίου. Σωτ. Χ. Γκουντουβά	14-21
Η Αποχώρηση του Φυλακίου-Αντιδράσεις	21-26
Δικαιοπραξίες Αμαραντιωτών στα έτη 1854-1860.	27-28
Επιμέλεια: Χαρ. Γ. Γκούτος	27-28
Ατμοθεραπευτήριο Αμαράντου. Γ. Ν. Παναγιωτίδης	28-30
Έλλειψη ασθενοφόρων. Γ. Ν. Παναγιωτίδης	30
Για το καφενείο του «Αγίου Γεωργίου». Συμφωνητικό	31-32
Η πίτα του Ηπειρώτη	32-33
Η Αγωγή και η Μήνυση από τον κ. Β. Ζακόπουλο	33-46
Επιστολή «Αδελφότητος και Πολιτιστικού»	47
Σεβαστοί και αγαπητοί χωριανοί και αναγνώστες Π. Ζακόπουλου	48-49
Οι Άνθρωποι του χωριού μας	50-51
Αναπτυξιακή εταιρεία Αμάραντος	52-53
Οι υποψήφιοι του χωριού μας στις Δημοτικές εκλογές	53
Παράπονο-Ποίημα I. Βηλαρά	54
Το ρημαγμένο σπίτι (ποίημα). Χρ. Β. Πολίτη	54-55
Αγαπητέ Παναγιώτη (Μύλος) Στ. Τσάτση	56-57
Ειδήσεις και σχόλια	57-60
Επιστολή Θ. Τσώχου	61-62
Απόκριες (φωτ/φίες)	63-64

- Τα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα θέσεις και απόψεις του περιοδικού, ούτε και οι συμμετέχοντες στο περιοδικό είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις απόψεις του. Για τα ανυπόγραφα την ευθύνη φέρνει η διεύθυνση του περιοδικού.
- Επιτρέπεται η αναδημοσίευση και η μετάδοση όλου ή μέρους της έκδοσης, κατόπιν αδείας του εκδότη ή εφόσον αναγράφεται η πηγή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής:

Παναγιώτης Στεφ. Ζακόπουλος

Κρήτης 23 και Χαλκίδος-Κ. Χαλάνδρι Τ.Κ. 15231

Τηλ. 010-6721822-Κιν. 0972733656

και Αμάραντος Κονίτσης - Τ.Κ. 44100-Τηλ. 0655 0-23648

Υπεύθυνος τυπογραφείου:

Ευγενία Σπανού

Ευριπίδου 87 - Fax:010-3214317

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

«ΙΣΒΟΡΦΟΣ»

Η εξ Αμαράντου παροικία του Βουκουρεστίου.
Καθισμένοι: αρ. Βασίλης Στυλιάρας,
Σοφία Στυλιάρα, Σωτήρης Στυλιάρας,
όρθιοι από αριστερά:
Δάσκαλος Ε.Ε.Β, Λεωνίδας Στυλιάρας,
Στέφανος Βάσσος, Φωτογράφια 21-1-1928 Βουκουρέστι
(αρχ. Σ. Γκουντουβάς)

2002, ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΜΗΝΥΜΑΤΑ...

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ Κ' ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Εν τω Ιερώ Επισκοπείω
Νύκτα Χριστουγέννων 2001

Αρ. Πρωτ. 66

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 66η

ΘΕΜΑ «Και επί γης ειρήνη...»

Αγαπητοί μου Χριστιανοί,
(αποσπάσματα)

... Πέρασαν περισσότερα από 2.000 χρόνια από την μοναδική εκείνη νύκτα, που ακούστηκε το ελπιδοφόρο μήνυμα της ειρήνης, κι αυτή μοιάζει με ουτοπία, με άπιαστο όνειρο. Ειρήνη! Πού να την ζητήσεις και που να την βρεις; Στην οικογένεια; Στην κοινωνία; Στα κράτη; Στις υπερδυνάμεις των καιρών μας; Στην Ανατολή, στην Δύση, στο Βορρά, στον Νότο; Πού;... Οι άνθρωποι την ζητούν εναγώνια, μα δεν καταφέρνουν να την κατακτήσουν...

Αλήθεια γιατί; Γιατί οι πόλεμοι, οι αιματοχυσίες, τα μίση, η διχόνοια, οι διενέξεις, γιατί να ταλαιπωρούν τους ανθρώπους; Γιατί;... Οι άνθρωποι δεν σεβάστηκαν τον νόμο του Θεού. Δεν εβάδισαν τον δρόμο της αλήθειας και της δικαιοσύνης. Έχασαν το φόβο του Θεού. Άλλα όταν χαθεί ο φόβος του Θεού, όταν ο άνθρωπος εξομοιώνεται με τα άλογα ζώα, ικανοποιώντας μόνο τα κατώτερα ενστικτά του και τις πτοικίλες ορέξεις και επιθυμίες του, τότε είναι φανερό ότι διώχνει την ειρήνη και στην θέση της εγκαθιστά την ταραχή, την αναστάτωση, την ψυχική ταλαιπωρία, που προκαλεί η πολυποίκιλος αμαρτία.

Μάλιστα! Ο μεγαλύτερος εχθρός της ειρήνης είναι η αμαρτία. Αυτή προκαλεί την ταραχή, την αναστάτωση, την ψυχική ταλαιπωρία. Αυτή καλλιεργεί την αποστασία από τον Θεό της ειρήνης. Αυτή και σήμερα δύο χιλιάδες και πλέον χρόνια από την Γέννηση του ειρηνοποιού Χριστού δεν αφήνει τους ανθρώπους να ειρηνεύσουν... Γι αυτό σήμερα που γεννιέται ο Θεός της ειρήνης ας τον παρακαλέσουμε να μας δώσει την δική Του ειρήνη... Ας προσπέσουμε ενώπιον Του με μετάνοια αληθινή. Κι ας πάρουμε την απόφαση να πορευόμαστε εφεξής κατά το θέλημά Του το όγιο.

... Ειρηνεύστε, λοιπόν, αδελφοί, εν τω ονόματι Ιησού Χριστού. Ειρήνη υμίν, τοις εγγύς και τοις μακράν. Χρόνια πολλά, ειρηνικά και όγια. Το δε επί θύραις Νέον Έτος γεμάτο από την Ευλογία και την χάρη του Χριστού.

Επί δε τούτοις, Διατελώ
Διάπτυρος προς Κύριον ευχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
+ Ο Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ

• **Φίλε Παναγιώτη·**

Με τις θερμές ευχές μου για το νέο έτος σου στέλνω ένα μήνυμα:

Παναγιώτη, πέτυχες το στόχο σου, συνέχισε να γράφεις τα πράγματα με τ' όνομά τους.

Αυτοί που ενοχλούνται είναι λίγοι και ίσως κάτι χάνουν, όμως εμάς τους Αμαραντιώτες, μας ενδιαφέρει το καλό του χωριού. Συνέχισε με την ίδια όρεξη!

Μη δειλιάσεις!!!

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Χρήστος Σωτ. Ζιάκος

• ... Θα ήθελα να σ' ευχαριστήσω για το περιοδικό που μου έστειλες και να σου ευχηθώ η καινούργια χρονιά να φέρει υγεία, ευτυχία σε σένα και την οικογένειά σου, αλλά και κάθε επιτυχία στο δύσκολο και δημιουργικό σου έργο (όσον αφορά το περιοδικό)...

Με αγάπη και σεβασμό
Παναγιωτίδης Γεώργιος

• Για τις γιορτές και τον καινούργιο χρόνο, η οικογένειά μου και εγώ, σας ευχόμαστε μέσα από την καρδιά μας, «ο καινούργιος χρόνος να είναι ευλογημένος, χαρούμενος και ειρηνικός» και να χαρίζει υγεία στις οικογένειές μας και στον κόσμο ολόκληρο.

Με αγάπη Χριστού.
Στέρτσου Λευκοθέα.

• Ευχαριστώ όλους από τα βάθη της καρδιάς μου για τις θερμές σας ευχές και τη στήριξη του περιοδικού. Οι όποιες μικρές αρνητικές αντιδράσεις ποτέ δεν θ' αποτελέσουν ανασταλτικό παράγοντα. Στον μακρύ δρόμο που επέλεξα, λογικό είναι να συναντήσω και αγκάθια. Συνεχίζω με αστείρευτες ψυχικές δυνάμεις. Τις αντλώ από την δική σας ζεστασιά, από το δικό σας ενδιαφέρον.

Εύχομαι σε όλους τους αναγνώστες, σε όλους τους Αμαραντιώτες, υγεία, αγάπη, δημιουργία, προσωπική και οικογενειακή.

Με σεβασμό και αγάπη
Παν. Στ. Ζακόπουλος

Οι δραστηριότητες της «Αδελφότητας»

Στις 13 Ιαν. στις 5.15 μ.μ. έγινε **η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας**. Μεγάλος αριθμός Αμαραντιωτών νέων κυρίως, αφού γι αυτούς γίνεται, συγκεντρώθηκε στο ΣΤΑΝΛΕΪ, μετά από το καθιερωμένο κάλεσμα.

Αντηλλάγησαν ευχές μεταξύ των συγχωριανών και όλοι ήταν χαρούμενοι που έβλεπαν

Η κοπή της πίτας από το προηγούμενο Δ.Σ.

γνωστά και αγαπημένα τους πρόσωπα.

Από τα μέλη του Δ.Σ. έγιναν ομιλίες ολιγόλογες και περιεκτικές. Κυρίως αφορούσαν ευχές, την ενότητα και το δημιουργικό πνεύμα. Με το ίδιο ύφος και περί ενότητας* μίλησε και ο πρόεδρος του «Πολιτιστικού» κ. Χρ. Κούκης. Μεγαλύτερης διάρκειας και με περισσότερα θέματα θιγόμενα ήταν η γλαφυρή ομιλία του κ. Ανδρέα Βερδούλη.** Την παραθέτω ολόκληρη (ήταν χειρόγραφη).

Ο Πρόεδρος κ. Φώτης Κυρίτσης και τα μέλη, έκαναν την κοπή της πίτας, μοιράστηκε στους παρευρισκόμενους **και τυχερός της χρονιάς αναδείχθηκε ο μικρός Χρήστος Γκούντος, γιος του Γιάννη και της Πόπης.**

Νόμισμα ήταν το «Ευρώ». Στον τυχερό εδόθη και εικόνα της Παναγίας. Όσοι ήθελαν έπαιρναν ημερολόγιο της «Αδελφότητος» το πλήρωναν μαζί με τη συνδρομή, ενισχύοντας έτσι το σπουδαίο της έργο. Μετά τον απολογισμό του απερχόμενου Δ.Σ. εξελέγει το καινούργιο. Αφού όμως είχε επικρατήσει και πάλι μια αρνητική διάθεση για συμμετοχή.

Ευτυχώς όμως, άτομα δοκιμασμένα στο παρελθόν, με προσφορά, αισθανόμενοι το χρέος, με τη βοήθεια και παρότρυνση νεαρών κυριών, που τις διακρίνει η σεμνότητα, η εργατικότητα και η παραδοσιακή Αμαραντιώτικη ηθική, ανέλαβαν την ευθύνη να διασωθεί η πολύτιμη και ιστορική «Αδελφότητα». Το νέο Δ.Σ. που εξελέγει και συγκροτήθηκε σε σώμα στις 23-01 αποτελείται από τον κ. **Κων/νο Παναγιωτίδη** πρόεδρο την κ. **Λευκοθέα Τσάτση** αντιπρόεδρο, τον κ. **Φώτη Παναγιωτίδη** γραμματέα, τον κ. **Χαρ. Παπαγιαννόπουλο Ταμία** και τα μέλη, κ. **Ειρηνούλα Βλαχάβα**, την κ. **Ευτυχία Γεράση-Γρίβα**, την κ. **Αγγελική Κυρίτση-Κάππου**, και τον κ. **Σταύρο Κούκη**. Τους χειροκροτήσαμε και τους ευχήθηκαμε καλή επιτυχία! Και έπιασαν τόπο οι ευχές, μαζί με την εμπειρία τους σε μικρό χρονι-

κό διάστημα κατόρθωσαν να οργανώσουν **το χορό της χρονιάς**. Χωρίς να αγνοούμε και την προσφορά του προηγούμενου Δ.Σ. σ' αυτό. Ο χορός έγινε την 1η Μαρτίου στο κέντρο «Χαλκιάς Παλλάς» στην πλατεία Καραϊσκάκη, το βράδυ. Είχαν πολλά χρόνια να παρευρεθούν περίπου 200 άτομα. Αποτέλεσμα της εργατικότητος και της συμβολής στην κινητοποίηση και του «Πολιτιστικού» μέσα στο διακηρυγμένο πνεύμα της ενότητος* και συνεργασίας. Απευθύνθηκαν χαιρετισμοί και ευχές και έγινε η παράδοση των τιμητικών πλακετών στους επιτυχόντες και η λαχειοφόρος αγορά. Τα πολλά δώρα είχαν αποτέλεσμα όλοι κάτι να κερδίσουν και σε συνδυασμό με το μεγάλο κέφι που δημιούργησαν οι κορυφαίοι της μουσικής μας παράδοσης, Πέτρος Λούκας, Κυρίτσης, Σιάτρας, το γιορταστικό κλίμα τον ασταμάτητο χορό και το εκλεκτό φαγητό, έμειναν όλοι ενθουσιασμένοι και ευχαριστημένοι.

**Και του χρόνου νάμαστε καλά
και καλή αντάμωση στο χωριό!!!**

κ. Χρήστος Κούκης, πρόεδρος «Πολιτιστικού».
Δεν έχουμε τίποτε να μας χωρίζει, όλοι μαζί για το καλό του χωριού μας!

Σημείωση: * Ο «Πολ. Σύλ.» και η «Αδελφότητα», στις γιορτές απέστειλαν ευχετήρια κάρτα από κοινού, για χρόνια πολλά και καλή χρονιά και για καλή Αντάμωση στο χορό της Αδελφότητος. Επίσης στο χορό ενημέρωσαν τον κόσμο με έντυπο για συμμετοχή στα Τζιουτζιουνίδια. Δεν απέστειλαν όμως στα σπίτια.

**** Η ομιλία του κ. Αν. Βερδούλη στην πίτα**

Αγαπητοί συγχωριανοί καλησπέρα σας.

Η ευχή μου για το 2002 είναι η χρονιά αυτή να σταθεί σταθμός κατακτήσεων πνευματικών πρώτα αλλά και υλικών αγαθών έπειτα, με υγεία για εσάς και την οικογένειά σας.

Συγχωριανοί μου, πολλές φορές έχω μιλήσει απ' αυτό το βήμα σαν μέλος της «Αδελφότητος» σαν πρόεδρος και σήμερα σας μιλώ σα συγχωριανός. Είναι ευκολονόητο και

συνέχεια στην σελίδα 10

Οι νέοι ήταν
παρών έτοιμοι
ν' αναλάβουν
τη σκυτάλη.

Η γιορτή ήταν για τους νέους. Κι αυτοί δήλωσαν παρών. Έτσι υπάρχει συνέχεια.

Ο τυχερός της χρονιάς Χρήστος
Ι. Γκούντος δείχνει το νόμισμα (ευρώ) με την
μητέρα του. Πάντα τυχερός Χρηστάκη, εσύ
και η οικογένειά σου! Καλή πρόοδο
σε σένα και την αδελφούλα σου!

Ο τυχερός της χρονιάς ο μικρός Χρήστος
Γκούντος στην αγκαλιά του πατέρα του Γιάννη,
δέχεται από τον πρόεδρο
κ. Φ. Κυρίτση την εικόνα της Παναγίας.

Η συμμετοχή του χορευτικού της Ηλιουπόλεως με πρωτοβουλία της κ. Λευκοθέας
Τσάτση και της κόρης της Γιώτας (πρώτης που σέρνει το χορό) έδωσαν
παραδοσιακότερο χρώμα στην όλη εκδήλωση και καταχειροκροτήθηκαν.

Ο κ. Δημήτριος Παναγιωτίδης πρώτος
έσυρε το χορό. Στη φωτ. με το κλαρίνο
στ' αυτί και την κυρία να τον «ρένει»
με γαρύφαλα. Νάσαι πάντα καλά
Μπάρμπα-Μήτσο.

Πλήθος κόσμου παρευρέθηκε κυρίως οικογενειακώς όπως απαιτεί η παράδοση.

Όλοι μαζί κάθε ηλικία στο ρυθμό και τις νότες της παράδοσής μας.

δεν υπάρχει αμφιβολία ότι κάθε μέρα του καινούργιου χρόνου θα φέρει μαζί του τα ιδιαίτερα βάρη για τον καθένα μας, τις ιδιαίτερες ανάγκες, τα ιδιαίτερα προβλήματα, αλλά και καινούργιες αποκαλύψεις, ευχάριστες για το άτομό μας και κατ' επέκταση στην οικογένειά μας.

Αγαπητοί μου: υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να χάσουμε τα ήθη και τα έθιμα μας μέσα στη ζούγκλα που ζούμε. Εμείς οι Ήπειρώτες έχουμε αποδείξει στα πέρατα της γης, (γιατί έχουμε πολλούς ξενιτεμένους) ότι αυτό δεν μας αξίζει, γιατί είμαστε άνθρωποι δημιουργικοί, αγαπάμε τον τόπο μας και την οικογένεια.

Θα μου απαντήσετε από κάτω γιατί μας τα λες Βερδούλη όλα αυτά ποιος είναι ο λόγος. Ο λόγος είναι ένας αγαπητοί χωριανοί, ότι χωρίσαμε δεν ανταμώνουμε, δεν λέμε τις χαρές μας, τις λύπες μας, τα προβλήματά μας. Περιμένουμε τον 15 Αύγουστο στο χωριό για να γίνουμε παρέες-παρέες να τα πούμε για λίγες ώρες, για λίγες ημέρες, τα «κουντουσιλίκια» μας (κουτσομπολιά) και όχι για να παράγουμε έργο εποικοδομητικό.

Μια ομάδα ανθρώπων όμως η αδελφότητα προσπαθεί να κρατήσει τα έθιμα του χωριού με νύχια και με δόντια στην Αθήνα. Βλέπει αυτή τη στιγμή στο μακρινό ορίζοντα ότι χάνονται οι ρίζες μας και μετά τον καταπέλτη του «Καποδίστρια» ώστε το χωριό μας να ανήκει στην Κόνιτσα στο Δήμο, να χάνει την ενημέρωση από Πρόεδρο και Κοινοτικό γραφείο, χάνονται πολλά πράγματα.

Μπροστά σ' αυτό το χαλασμό πούγινε, η «Αδελφότητα» και ο «Πολιτιστικός» δώσανε τα χέρια και «όρκο τιμής» να κρατήσουν το χωριό ψηλά, να ενδιαφέρονται για τα πάντα,

για να μην αφανιστούμε.

α) Προσπαθούν με επιστολές στο Δήμαρχο της Κόνιτσας να λένε ότι υπάρχουμε και διεκδικούμε για κάθε τι που γίνεται και θα πρέπει να γίνει στο χωριό.

β) Με βάση την καινούργια τεχνολογία περάσαμε το χωριό στο INTERNET για να το βλέπει και να διαβάζει ο κάθε ξενιτεμένος Αμαραντιώτης τι γίνεται στο χωριό, αλλά παράλληλα να διαφημίζουμε σε κάθε Έλληνα μέσα και έξω από την Ελλάδα ότι το Ακριτικό χωριό Αμάραντος θα βρει όποιος έρθει πολλά. Τη γαλήνη, την υγεία του, το πράσινο και τα έθιμα της Ήπειρου.

γ) Μπορούμε να κάνουμε ένα λαογραφικό Μουσείο του χωριού μας με παλιές φωτογραφίες, αγγειά και άλλα πράγματα να έρχονται ξένοι και να θαυμάζουν και να παίρνει ζωή ο Αμάραντος, χειμώνα καλοκαίρι.

δ) Και πολλές άλλες δραστηριότητες που μπορεί να κάνει η «Αδελφότητα» και ο «Πολιτιστικός Σύλλογος».

Όλα αυτά όμως δεν γίνονται από μια μικρή χούφτα ανθρώπων. Χρειάζεται η συμπαράστασή σας. Χρειάζονται οι ιδέες σας, χρειάζονται τα παιδιά σας, χρειάζεται η ομόνοια και η αγάπη όλων εσάς για να γίνουν.

Δυο φορές το χρόνο σας καλεί το Δ.Σ. να έρχεστε στις μαζώνεις του χωριού και να εκφράζετε την ανησυχία σας και την ευχαρίστησή σας, στο χορό και στην πίτα και όμως απέχετε. Δεν μιλώ για τους παρόντες αλλά για τους απόντες. Πίκρα έχω μέσα μου, στείρα κριτική που γίνεται για την αδελφότητα, επιτρέψτε μου να αφήσω αυτό το ερώτημα σε εσάς και να μην το σχολιάσω, γιατί θα με πάρει το παράπονο και μπορεί να με σχολιάσετε ότι τα δάκρυα που θα βγάλω να είναι ψεύτικα.

Τελειώνοντας, συγχαίρω το δημοσιογράφο μας το ακούραστο παιδί του Αμαράντου το Ζακόπουλο Παναγιώτη για το έργο που προσφέρει σε όλους μας και του εύχομαι την επιτυχία που έχει στο περιοδικό του να την έχει και στη ζωή του και παραπάνω.

Καλώ όλους εσάς που σήμερα είσαστε εδώ να στρατευθείτε κοντά στην αδελφότητα και πολιτιστικό σύλλογο ώστε το χωριό μας να πάρει μεγαλύτερη ζωντάνια σε όλη την Ήπειρο και όλα τα Κονιτσοθέρια!

«Χρόνια Πολλά»

Συγχαρητήρια για την προσφορά σας και προσωπικά σας ευχαριστώ ως Δ.Σ. απερχόμενο για το σημαντικό σας έργο. Ελπίζω ότι πάντα θα προσφέρετε για το καλό του χωριού, από οποιοδήποτε πόστο. Π.Ζ.

Οι νέοι που εισήχθησαν στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση το έτος 2000-2001!

Παναγιώτα Βαρναβέλια του Ηλία
(κόρη Νίκης Γεράση)
Διοίκηση Επιχειρήσεων Αθήνας

Κων/νος Γεράσης του Ιωάννη
Λογιστική ΤΕΙ Κοζάνης

Άννα Ζακοπούλου του Κων/νου
Γεωπονική Αθηνών
Επιστήμη και Τεχνολογία Τροφίμων

Ευαγγελία Κυρώζη του Βασιλείου
(κόρη Γιολάντας Ζιάκου)
Τουριστικών Επιχειρήσεων Λαμίας

Ντισάκας Ιωάννης του Νικολάου
ΤΕΙ Μηχανολογίας Καβάλας

Αριστέα Πολίτη του Γεωργίου
Γεωπονική Άρτας

Μαρία Ραφαηλίδου του Θεοδώρου (κόρη Νικολίτσας Ψαρρά)
Τμήμα Κοινωνικών Λειτουργών
Παν/μίου Πατρών

Γεώργιος Στέρτσος του Φωτίου
Παιδαγωγικό Παν/μίο Ιωαννίνων

- Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΝΕΩΝ ΑΜΑΡΑΝΤΙΩΤΩΝ και φέτος, τιμά το χωριό μας, την οικογένειά τους, αυτούς τους ίδιους.

Στην πολυδαιδαλο πορεία τους, ας έχουν υπ' όψιν ότι, ο τεχνικός σημερινός πολιτισμός, χωρίς τον κατάλληλο ψυχικό οπλισμό και την πνευματική καλλιέργεια, όχι μόνο δεν γεμίζει τυχόν ψυχικό κενό, όχι μόνο δεν δημιουργεί ήθος και αξίες ανθρώπινες, αλλά είναι δυνατόν ν' αποβεί υποδουλωτικός και καταστροφικός.

Οι ευχές μας, τους συνοδεύουν στη δύσκολη προσπάθεια για επιτυχία και καταξίωση.

- Συγχαρητήρια στην «Αδελφότητα» για την καθιέρωση της «Τιμητικής Πλακέτας» αλλά θα πρέπει να μεριμνήσει και για τη βράβευση των παιδιών εκτός Αττικής, θα μπορούσε να

Η κ. Ευτυχία Γεράση-Γρίβα παρέδωσε
την «τιμητική πλακέτα» στην κ. Νίκη
Βαρναβέλια για την κόρη της Παναγιώτα.

γίνει στο πανηγύρι το 15 Αύγουστο, έστω και από άλλο φορέα.

- Οι ευχές για επιτυχία, απευθύνονται βεβαίως σε όλη την Αμαραντιώτικη νεολαία. Δεν ξεχνάμε και την εργαζόμενη. Αυτήν που για οποιοδήποτε λόγο δεν ακολούθησε τα γράμματα, αλλά τις τέχνες. Η όποια εργασία δεν μειώνει ούτε στο ελάχιστο την αξία του συγχωριανού, του συνανθρώπου, του μέλους της κοινωνίας μας. **Η αξία του καθενός εκτιμάται, από την προσφορά του στο σύνολο.**

Ο κ. Κ. Παναγιωτίδης παραδίδει
την «τιμητική πλακέτα»
στην Άννα Κ. Ζακοπούλου.

Η κ. Γιολάντα Ζιάκου-Κυρώζη, παραλαμβάνει
από την κ. Λευκοθέα Τσάτση-Γρηγοροπούλου
την «τιμητική πλακέτα» για την κόρη της
Ευαγγελία.

Ο κ. Ντισάκας Νικόλαος παραλαμβάνει
από την κ. Αγγελική Κυρίτση-Κάππου την «τιμητική πλακέτα» για τον γιο του Ιωάννη.

Η Αριστέα Γ. Πολίτη παραλαμβάνει την
«τιμητική πλακέτα» από την
κ. Ειρηνούλα Βλαχάβα.

Ο κ. Χαρ. Παπαγιαννόπουλος παραδίδει
την «τιμητική πλακέτα»
στην Ραφαηλίδου Μαρία.

Η ΕΞ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο μωρέ ξένε μου
Η ξενιτιά σε χαίρεται και γώ έχω τον καυμό σου
Τί να σου στείλω ξένε μου αυτού στα ξένα που σαι
Σου στέλνω μήλο σέπεται κυδώνι μαραγκιάζει
Σου στέλνω μοσχοστάφυλο στο δρόμο σταφιδιάζει
Σου στέλνω και το δάκρυ μου σ' ένα χρυσό μαντήλι
Το δάκρυ μου είναι καυτερό και καίει το μαντήλι.

Η μετανάστευση και η ξενιτιά είναι συνώνυμες με την Ήπειρο. Αρκεί να αφουγκραστεί κανείς το παράπονο από τα ηπειρώτικα μοιρολόγια στους στοίχους αλλά και στον ήχο τους.

Ηπειρώτες βρέθηκαν σε κάθε γωνιά της γης, από την Αμερική μέχρι την Αυστραλία και από την Αφρική μέχρι την Ρωσία από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα.

Οι δεσμοί ανάμεσα στην Ελλάδα και την Ρουμανία, ανάμεσα στους Έλληνες και στους Ρουμάνους (Βλάχοι*) είναι παλιοί και σε ένα βαθμό γνωστοί (Φαναριώτες ηγεμόνες της Μολδοβλαχίας, Αλέξανδρος Υψηλάντης, Δραγατσάνι κ.λ.π.).

Έλληνες ζούσαν από παλιά στην Ρουμανία, όχι μόνο στο Βουκουρέστι αλλά και σε άλλες πόλεις όπως στο Ιάσιο, στην Βραΐλα, στο Γαλάτσι, στην Κωνστάντζα και αλλού, συγκροτώντας ακμαιότατες ελληνικές παροικίες με σχολεία, εκκλησίες και διαφόρους συλλόγους και σωματεία. Βέβαια η συμμετοχή τους στην οικονομική ζωή της χώρας ήταν καταλυτική και μπορούμε να θυμίσουμε διάφορα εξέχοντα άτομα όπως ο Απόστολος Αρσάκης, οι αδελφοί Ζάππα, ο Παναγής Χαροκόπος, οι Καντακουζηνοί κλπ.

Από τον 19ο αιώνα βρέθηκαν στο Βουκουρέστι αμαραντιώτες. Θα σταθούμε στις αρχές του εικοστού αιώνα όπου ο Νικόλας Παναγιωτίδης, ο Γρηγόρης και Χρήστος Ζακόπουλος ήταν οι πιο μεγάλοι σε ηλικία. Ο πρώτος είχε παντοπωλείο και εστιατόριο. Η οικογένειά του ζούσε στο χωριό.

Ήταν αυτός που κάλεσε από το χωριό τα τρία αδέλφια Τζώρτζη, τον Μήτρο, τον Χρήστο και τον Στέφανο και τα τρία αδέλφια Στυλιάρα, τον Βασλη, τον Σωτήρη και τον Λεωνίδα. Από αυτούς ο Λεωνίδας Στυλιάρας επέστρεψε σύντομα στον Αμάραντο καθώς και ο Στέφανος Τζώρτζης. Μικρά παιδιά, από φτωχές οικογένειες, έφτασαν από τον Αμάραντο στο Βουκουρέστι για να τον βοηθούν στο μαγαζί, αλλά σιγά σιγά έμαθαν τη ρουμανική γλώσσα και την τέχνη του εμπορίου και όλοι, όσο απίστευτο και αν φαίνεται, σε λίγα χρόνια άνοιξαν δικά τους μαγαζιά παντοπωλεία ή εστιατόρια.

Ελένη Τζώρτζη με ποδιά
και καπέλο με τα αρχικά Ε.Ε.Β.

Η εκτίμηση και ο σεβασμός που έτρεφαν για το πρόσωπο του Νικόλα Παναγιωτίδη ήταν μεγάλος. Σε κάθε δύσκολη στιγμή, σε κάθε οικονομική τους απόφαση τον συμβουλευόταν.

Ο Γρηγόρης Ζακόπουλος μαζί με το γιο του τον Γιώργο είχαν ταβέρνα-εστιατόριο στην οδό Strada Palade. Υπήρχε και αυλή όπου τα καλοκαίρια έβγαζαν πολλά τραπέζια και σέρβιραν ψητά κρέατα και διάφορα φαγητά με μπύρα ή κρασί. Ο Χρήστος Ζακόπουλος είχε εστιατόριο στην οδό Calea Grivitci. Οι οικογένειες και αυτών ζούσαν στο χωριό.

Ο Δημήτρης (Μήτρος) Τζώρτζης** (1894-1940) με την σύζυγό του Σοφία Γκουντουβά (1907-1996) είχαν παντοπωλείο με εδώδιμα και αποικιακά καθώς και εστιατόριο στην γωνία της οδού Cuza Voda 55 και λεωφόρου Boulevard Marasesti. Μαζί τους έμενε και εργαζόταν ο μικρότερος αδελφός του Στέφανος, όμως το 1936 επέστρεψε στο χωριό και εκεί δημιούργησε την δική του οικογένεια.

Είχαν δύο παιδιά τον Βαγγέλη (1928-1943) και την Ελένη που γεννήθηκε στις 28 Οκτωβρίου 1930 και που σήμερα είναι η μόνη που απέμεινε από τους τόσους αμαραντιώτες στο Βουκουρέστι. Το υλικό για αυτό το άρθρο αντλήθηκε από την θεία μου Ελένη Τζώρτζη-Palosano στο ταξίδι που έκανα στο Βουκουρέστι τα Χριστούγεννα του 2000. Ο Δημήτρης Τζώρτζης έμαθε να μαγειρεύει στο εστιατόριο του Νικόλα Παναγιωτίδη και υπήρξε σαν μάγειρας στον ελληνικό στρατό. Μετείχε στους βαλκανικούς πολέμους καθώς και στην μικρασιατική εκστρατεία.

Μετά την τραγωδία του 1922 επέστρεψε στο Βουκουρέστι και άνοιξε το μαγαζί του. Το 1926 γύρισε στο χωριό και παντρεύτηκε την αδελφή του παππού μου Σοφία, η οποία σε ηλικία 19 ετών άφησε την χήρα μάνα της Μάνθα και τον μικρότερο αδελφό της Σωτήρη και πήγε στα ξένα. Από το χωριό ως την Κόνιτσα με τα πόδια, με την συνοδεία του θείου της Βαγγέλη Τσώχου. Από εκεί στην Θεσσαλονίκη, με τα πενιχρά μέσα της εποχής. Και από εκεί με καράβι μέχρι την Κωνστάντζα. Τέλος με τρένο ως το Βουκουρέστι. Από τότε και ως το τέλος της ζωής της δεν ξαναπάτησε το ελληνικό χώμα.

Οι δουλειές τους πήγαιναν καλά και στο εστιατόριο καθημέρινά έτρωγαν εργάτες από διπλανό εργοστάσιο που κατασκεύαζε σόλες παπούτσιών και τακούνια. Μάλιστα χρησιμοποιούσαν καρτέλες και στο τέλος κάθε μήνα οι εργάτες εξοφλούσαν τον λογαριασμό τους. Χαρακτηριστικά έλεγαν πάμε να φάμε στον Greco la Dumitru la Balon.

Τα δύο παιδιά τους φοιτούσαν στο ιδιωτικό σχολείο Ελληνικά Εκπαιδευτήρια Βουκουρεστίου στην οδό Strada Mecet και μάλιστα ο Βαγγέλης ήταν εσώκλειστος δηλαδή έτρωγε και κοιμόταν μέσα στο σχολείο και γύριζε στο σπίτι το Σάββατο το μεσημέρι. Η Ελένη θυμόταν την επίσκεψη του δικτάτορα Ιωάννη Μεταξά στα E.E.B. κατά την διάρκεια μιας επίσκεψής του στο Βουκουρέστι, το 1940, στον ομόλογό του δικτάτορα στρατηγό Αντωνέσκου. Το σχολείο είχε 4 τάξεις δημοτικό, 4 γυμνάσιο και 4 λύκειο.

Η Ελένη φοίτησε σε 8 τάξεις και διέκοψε το 1944 λόγω πολέμου. (Το 1944 ο κόκκινος στρατός κατέλαβε το Βουκουρέστι), αλλά η παιδεία που απέκτησε μου προκάλεσε εντύπωση τόσο στη δομή του λόγου όσο και στα εδάφια που μου απήγγειλε από την Οδύσσεια και την Ιλιάδα, αν και είχαν περάσει 50 χρόνια περίπου από την εκμάθησή τους. Οι μαθητές φορούσαν πηλήκιο και οι μαθήτριες καπέλο, με τα αρχικά EEB. Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές ήταν όλοι από την Ελλάδα και μάλιστα ο καθηγητής των αρχαίων ελληνικών στις μεγά-

λες τάξεις ήταν ο παπάς της ελληνικής εκκλησίας. Τα μαθήματα που διδασκόταν ήταν νέα και αρχαία ελληνικά, ιστορία, θρησκευτικά, γεωγραφία, μαθηματικά, φυσική, γυμναστική, αγγλικά, γαλλικά και τέλος 1 ώρα ρουμανικά. Οι μαθητές απαγορεύονταν να μιλούν μεταξύ τους ρουμανικά και η τιμωρία ήταν αρκετά οδυνηρή.

Στην εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου οι μαθητές πήγαιναν το πρωί στο σχολείο με παραδοσιακές φορεσιές και από εκεί συντεταγμένοι με την ελληνική σημαία επικεφαλής κατευθύνονταν στην ελληνική εκκλησία για την λειτουργία. Μετά επέστρεφαν στο σχολείο μαζί με τους γονείς και συγγενείς τους και γινόταν η γιορτή με ομιλίες, απαγγελίες ποιημάτων και δημοτικούς χορούς.

Στο μαγαζί του Μήτρου εργαζόταν και δύο νεαροί ρουμάνοι. Πίσω από το μαγαζί τους υπήρχε αυλή με δύο οικίες. Στην μία από αυτές έμεναν αυτοί, και στην άλλη κατοικούσε μια εβραϊκή οικογένεια, οι «αλάδωτοι» όπως χαρακτηριστικά τους αποκαλούσαν.

Οι σχέσεις ανάμεσα στις δύο οικογένειες ήταν αδελφικές και η αλληλοβοήθεια μεγάλη. Ο πατέρας της εβραϊκής οικογένειας υπήρξε θύμα των διώξεων των γερμανών. Τελικά το 1950 οι «αλάδωτοι» έφυγαν και εγκαταστάθηκαν στο Ισραήλ που μόλις είχε ιδρυθεί σαν κράτος.

Το 1940 η μοίρα στάθηκε σκληρή για τον Μήτρο. Αρρώστησε από υδρωπικία και απεβίωσε στις 17 Απριλίου βυθίζοντας στο πένθος την οικογένειά του. Η συμπαράσταση και στήριξη των υπολοίπων αμαραντιωτών σε αυτές τις δύσκολες στιγμές ήταν πολύ μεγάλη.

Η σύζυγός του Σοφία αποδείχθηκε άξια αντικαταστάτης του και μάλιστα ξεπέρασε σε εμπορική ικανότητα και αυτόν τον ίδιο. Ο Μήτρος πέθανε χαμογελώντας και όπως λένε στην Ρουμανία, όταν συμβεί αυτό, θα πάρει και άλλον μαζί του. Τραγική επιβεβαίωση αυτών ήταν ο απροσδόκητος θάνατος του γιου του Βαγγέλη από σηψαμία στο γόνατο, στις 10 Μαΐου 1943 σε ηλικία 15 ετών. Η Σοφία με την κόρη της Ελένη ξαναβυθίστηκαν στο

Βαγγέλης Τζώρτζης με πηλήκιο
με τα αρχικά Ε.Ε.Β. το 1942.

πένθος μετά το δεύτερο χτύπημα, αλλά εξακολούθησαν να κρατούν το μαγαζί.

Ο αδελφός του Μήτρου ο Χρήστος είχε γυναίκα και ένα παιδί και είχε και αυτός δικό του μαγαζί. Όμως και για αυτόν η μοίρα στάθηκε σκληρή γιατί έχασε και την σύζυγο και το παιδί του και αργότερα και το μαγαζί του. Μετά τον θάνατο του αδελφού του και ανηψιού του ήρθε στο μαγαζί της Σοφίας για να βοηθάει και έπαιρνε ένα μερίδιο από τα έσοδα. Η τραγική κατάληξη και του ίδιου ήταν να πεθάνει το 1946 στο ψυχιατρείο του Βουκουρεστίου.

Ο Σωτήρης Στυλιάρας με τη σύζυγό του Σοφία Ριστάνη είχαν μπυραρία και εστιατόριο στην οδό Strada Batiste στο κέντρο του Βουκουρεστίου, ακριβώς πίσω από το σημερινό ξενοδοχείο Intercontinental. Πάνω από το μαγαζί ήταν το σπίτι τους. Είχαν δύο παιδιά τον Θανάση και τη Βάσω που και αυτά φοιτούσαν στα Ελληνικά Εκπαιδευτήρια Βουκουρεστίου. Ο Σωτήρης ήταν ο νονός της Ελένης. Στις 6 Αυγούστου ημέρα της ονομαστικής εορτής του όλοι οι υπόλοιποι αμαραντιώτες πήγαιναν στο μαγαζί του και όταν το βράδυ έκλεινε, άρχιζε το γλέντι με τραγούδια και δημοτικούς χορούς (τσάμικο και καλαματιανό) μέχρι τα χαράματα. Μάλιστα όπως μου είπε η Ελένη, κοιμόταν εκεί και το πρωί επέστρεφαν στο σπίτι τους.

Ο Βασίλης Στυλιάρας με τη σύζυγό του Μαριάνθη και την κόρη τους Μπουμπουλίνα είχαν παντοπωλείο επί της οδού Calea Domnului όπως έμαθα τελευταία από την κόρη του Σωτήρη Στυλιάρα Βάσω Λεβάκου. Το μεσημέρι της πρωτοχρονιάς τους επισκέπτονταν οι υπόλοιποι και έτρωγαν για τη γιορτή του Βασίλη. Η κόρη τους φοιτούσε στα EEB.

Μαζί με αυτές τις οικογένειες θα συμπεριλάβουμε και την οικογένεια του Στέφανου Βάσσου που ήταν από το διπλανό χωριό την Αγία Βαρβάρα αλλά οι σχέσεις ήταν πολύ στενές με όλους τους υπόλοιπους.

Ο Στέφανος Βάσσος και η σύζυγός του Ανδρομάχη είχαν παντοπωλείο και εστιατόριο στην οδό Strada Palade που βρισκόταν πολύ κοντά στο μαγαζί του Δημήτρη Τζώρτζη. Κάθε πρωί που η κυρία Ανδρομάχη πήγαινε στα καταστήματα για δουλειές, περνούσε και τα έλεγε με την Σοφία, μιας και ήταν πολύ καλές φίλες και μερικές φορές έπαιρνε μαζί της στην αγορά και την Ελένη. Είχαν τρεις κόρες την Μαριάνθη, την Χαρίκλεια και την Αναστασία που και αυτές επίσης πήγαιναν στα EEB.

Στις μεγάλες θρησκευτικές γιορτές όπως το δεκαπενταύγουστο, τα Χριστούγεννα ή του ευαγγελισμού και κάποιες Κυριακές πήγαιναν όλοι στην ελληνική εκκλησία που βρίσκεται στο κέντρο της πόλης. Τις υπόλοιπες Κυριακές ή άλλες γιορτές πήγαιναν στις γειτονικές ορθόδοξες εκκλησίες αλλά εκεί η λειτουργία γίνονταν στα ρουμανικά.

Η ελληνική εκκλησία είναι ένα μεγαλόπρεπο κτίριο με αρχαιοελληνική αρχιτεκτονική και κίονες ιωνικού ρυθμού στην πρόσοψη. Εξωτερικά δεν θυμίζει εκκλησία αλλά αρχαιελληνικό ναό και στο προαύλιό της υπάρχει ένα άγαλμα του Ρήγα Φεραίου. Χτίστηκε το 1899 με δωρεές ελλήνων της Ρουμανίας και αναπαλαιώθηκε το 1999. Ακριβώς πίσω από την εκκλησία, στον ίδιο χώρο με αυτή, θα μεταφερθεί σε ανακαίνισμένο κτίριο, εντός του 2001 η ελληνική πρεσβεία.

Τα καλοκαίρια οι οικογένειες πήγαιναν για μπάνια στην θάλασσα, στα περίχωρα της Κωνσταντζας ή για λουτρά σε κάποιες ιαματικές πηγές. Οι γυναίκες και τα παιδιά καθόταν

Το μαγαζί του Μήτρου Τζώρτζη στο Βουκουρέστι.
Γωνία των οδών Cuza Voda και Marasesti 1930

περίπου ένα μήνα, όμως οι άντρες αρκετά λιγότερο ή και καθόλου γιατί τα μαγαζιά δεν ήταν δυνατό να κλείσουν. Επίσης κάποιες Κυριακές πήγαιναν εκδρομές στην εξοχή παίρνοντας μαζί τους φαγητά και ποτά και μάλιστα σε κάποια σχετική φωτογραφία, είδα ακόμα και βιολιτζήδες που τους παίζαν μουσική.

Θα πρέπει να σημειώσω εδώ ότι κανένας δεν είχε ιδιόκτητο σπίτι ή κατάστημα γιατί όπως μου είπε η Ελένη, όλοι πίστευαν ότι κάποια μέρα θα γύριζαν πίσω στην πατρίδα. Ο νόστος του Οδυσσέα για την Ιθάκη ήταν και εκεί παρών. Θεωρούσαν την παραμονή τους στη Ρουμανία προσωρινή. Όλοι νοικιάζαν τα σπίτια και τα μαγαζιά. Αποταμίευαν τα κέρδη τους σε τράπεζες αλλά αυτά τα χρήματα δεσμεύτηκαν από το Ρουμανικό κράτος στον πόλεμο και χάθηκαν. Επίσης όλοι είχαν ελληνικά διαβατήρια και κάθε τόσο πήγαιναν στην πρεσβεία και ανανέωναν την άδεια παραμονής τους.

Κάποιες φορές και περισσότερο οι Ζακόπουλοι και ο Παναγιωτίδης που οι οικογένειές τους ζούσαν στον Αμάραντο ή σπάνια κάποιος από τους άλλους, επισκεπτόταν το χωριό και έφερναν τα νέα και των υπολοίπων στους συγγενείς τους, καθώς και κάποια δώρα που τους είχαν δώσει.

Στον 2^ο παγκόσμιο πόλεμο η Ρουμανία ήταν σύμμαχος με τη Γερμανία και τμήματα του στρατού της ενίσχυσαν τη Βέρμαχτ κατά την εισβολή της στην Ρωσία. Σαν αντάλλαγμα αυτού ο Χίτλερ είχε υποσχεθεί την Βεσσαραβία. Την άνοιξη του 1944 οι Αγγλοαμερικάνοι βομβάρδισαν κατ' επανάληψη το Βουκουρέστι για να αναγκάσουν τον Αντωνέσκου να σπάσει την συμμαχία του με τον άξονα και να ενταχθεί στο στρατόπεδο των συμμάχων. Στους

βομβαρδισμούς οι οποίοι ήταν σφοδρότατοι, σκοτώθηκαν πολλοί και καταστράφηκαν πάρα πολλά κτίρια. Το Παρίσι της ανατολής, όπως ονομαζόταν το Βουκουρέστι, έπαψε να υπάρχει. Η Ελένη θυμόταν μια βόμβα που έπεισε στην αυλή τους και ευτυχώς δεν έσκασε.

Τον Αύγουστο του 44 ο Αντωνέσκου δολοφονείται από Ρουμάνους πατριώτες αξιωματικούς και η Ρουμανία εντάσσεται στο στρατόπεδο των συμμάχων. Τον Οκτώβριο του 1944 ο κόκκινος στρατός μπαίνει στο Βουκουρέστι και παραμένει για δύο περίπου χρόνια. Με την συνθήκη της Γιάλτας το 1945, ο κόσμος μοιράζεται σε δύο σφαίρες επιρροής και η Ρουμανία εντάσσεται στην σφαίρα επιρροής της Σοβιετικής Ένωσης. Το 1946 οι κομμουνιστές με τον Γκεόρκι Γκεορκίου Ντεζ αναλαμβάνουν την εξουσία και η αντίστροφη μέτρηση για όλους τους Έλληνες έχει αρχίσει.

Την εποπτεία-διαχείριση των καταστημάτων από το 1945 την αναλαμβάνουν πατριωτικές λαϊκές επιτροπές. Δηλαδή τα δούλευαν οι ιδιοκτήτες τους αλλά το μεγαλύτερο ποσοστό των εσόδων τους δίνεται σε αυτές τις επιτροπές. Επίσης ελέγχουν την ποσότητα και διακίνηση των τροφίμων για τον φόβο της μαύρης αγοράς. Όπως αντιλαμβάνεται κανείς η πορεία των καταστημάτων ήταν φθίνουσα και φυσικά οι λαϊκές επιτροπές δεν έβλεπαν με καθόλου καλό μάτι τους ξένους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνταν στην χώρα τους. Το 1949 όλες οι ιδιωτικές επιχειρήσεις κρατικοποιούνται και δίνεται εντολή, όλοι οι Έλληνες και οι υπόλοιποι ξένοι να φύγουν, αν το επιθυμούν, μέσα σε χρονικό διάστημα 3 μηνών. Μπορούν να πάρουν μαζί τους πράγματα συνολικού βάρους 70 κιλών κατά κεφαλήν.

Έτσι όλες οι οικογένειες έφυγαν από την Ρουμανία σχεδόν πάμφτωχες και εγκαταστάθηκαν άλλες στον Αμάραντο και άλλες στην Αθήνα. Όλοι εκτός από την Σοφία και την Ελένη οι οποίες λόγω κάποιων προβλημάτων με τα διαβατήριά τους δεν πρόλαβαν να φύγουν. Αργότερα το 1950-51 δόθηκε ξανά άδεια να φύγουν σε όσους το ήθελαν.

Η Σοφία επιθυμούσε διακαώς να επιστρέψει στον Αμάραντο, αλλά η κόρη της δεν ήθελε. Αν θέλεις να φύγεις τότε φύγε μόνη σου της είπε. Εγώ δεν έρχομαι μαζί σου. Εδώ έχω τις φίλες μου και την δουλειά μου. Τι να πάω να κάνω στον Αμάραντο; Ο πατέρας έλεγε ότι η Ελάδα έχει φτώχεια.

Στην συνέχεια τα σύνορα σφραγίστηκαν ερμητικά. Έτσι παρέμειναν στην νεοσύστατη Λαϊκή Δημοκρατία της Ρουμανίας, που από το 1965 με την ανάληψη της εξουσίας από τον Νικολάε Τσαουσέσκου, μετονομάστηκε σε σοσιαλιστική δημοκρατία της Ρουμανίας.

Οι πιέσεις για να αποκτήσουν Ρουμανικό διαβατήριο και κατ' επέκταση τη ρουμανική υπηκοότητα ήταν πολλές και τελικά υπέκυψαν. Και οι δύο εργαζόταν σε κρατικά καταστήματα. Η Σοφία μέχρι το 1957 σε εστιατόριο και η Ελένη μέχρι το 1987 σε παντοπωλείο, οπότε και συνταξιοδοτήθηκαν.

Η Ελένη παντρεύτηκε το 1954 με ένα ρουμάνο (βλάχο) τον Ion (Γιάννη) Palosano και το 1957 απόκτησε ένα γιο τον Γιώργο που έγινε πολιτικός μηχανικός. Με τον Γιώργο είμαστε δεύτερα ξαδέρφια και όπως μου έλεγε στα αγγλικά, γιατί ελληνικά δεν ξέρει, στις φλέβες του τρέχει κατά 25% ελληνικό αίμα. Βέβαια μετά από συζήτηση τον έπεισα ότι το ποσοστό είναι 50% και ότι των δυο παιδιών του είναι 25%. Από την γιαγιά του Σοφία η οποία τον υπεραγαπούσε και τον μεγάλωσε, θυμόταν μια φράση:

«Γιωργάκη δεν σου δίνω φράγκο, ούτε δεκάρα!!!»

καθώς και ένα τραγουδάκι που του έλεγε όταν ήταν μικρός:

Φύγε φύγε ποντικάκι
Μη σε πιάσει το γατάκι
Κι αν σε πιάσει πεινασμένο
Θα σε φάει το καῦμένο.

Noapte buna tanti Sophia!!!
(Καληνύχτα Θεία Σοφία)

Σωτήρης Χ. Γκουντουβάς

* Διευκρινίσεις συγγραφέως.

Ο όρος βλάχος αναφέρεται ως ο κάτοικος της γεωγραφικής περιοχής Βλαχίας που σήμερα ανήκει στη Ρουμανία και όχι στους «Βλάχους» Έλληνες ή βλαχόφωνους.

** Στο επίθετο Τζώ(ρ)τζης μπαίνει το ρ εντός παρενθέσεως γιατί όπως ανέφερε η Ελένη υπήρχε και το ρ και μάλιστα σ' ένα παλιό διαβατήριο που έδειξε ήταν γραμμένο το Τζώρτζης. Στο χωριό το επίθετο ήταν Τζώτζης.

Σοφία Γκουντουβά-Τζώρτζη σε ηλικία 19 ετών.
Βουκουρέστι 1926.

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΙΟΥ

Στις 20 Δεκεμβρίου 2001, σχεδόν ξαφνικά έγινε η αποχώρηση του στρατιωτικού φυλακίου του χωριού μας. Είχε αποτέλεσμα την οργή, την θλίψη των κατοίκων αλλά και την κατάληψή τους από ένα συναίσθημα ανασφάλειας, όχι μόνο στους εκεί εναπομείναντες υπέργηρους, αλλά και σε όλους όσους το πληροφορήθηκαν, για τις περιουσίες τους και για όποιες άλλες επιπτώσεις μπορούν να υπάρχουν στο μέλλον.

Στην αποχώρηση και στους κατοίκους, υπήρξε άμεση η αντίδραση και η συμπαράσταση του Σεβασμιοτάτου κ.κ. Ανδρέα μόλις πληροφορήθηκε από τον πανάξιο ιερέα του χωριού μας το γεγονός. Με ευαισθησία μοναδική και λεβεντιά αράγιστη απήντησε. Απέστειλε έγγραφο και «απαίτησε την επανασύστασιν του φυλακίου». Άμεση ήταν και η

αντίδραση του «Πολιτιστικού» στους υπευθύνους με έγγραφο και ευχαριστίες στον Πνευματικό και Θρησκευτικό μας ηγέτη. Για τις ενέργειες του Πάρεδρου και του Τοπικού συμβουλίου δεν γνωρίζω τίποτε. Έγγραφο απέστειλε και η «Αδελφότητα» το οποίο όμως δεν έχει περιέλθει μέχρι τώρα στην κατοχή μου.

Τα έγγραφα είναι τα ακόλουθα:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΔΡΥ ΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Άριθ. Πρωτ. 6..

Ἐν Δελβινακίῳ τῇ 2ῃ Ιανουαρίου 2002

Ἄξιότιμον
κ. Γιάννον Παπαντωνίου
Υπουργόν Εθνικῆς Ἀμύνης
Εἰς Ἀθήνας

Ἄξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Ἐνθομαὶ , ἐν πρώτοις, πᾶν παρά Κυρίου ἀγαθόν καὶ κατά τόν νέον ἐνιαυτόν τῆς χρηστότητός Του.

Κατά δεύτερον λόγον , ἐπιθυμῶ , διά τοῦ παρόντος, νά σᾶς καταστήσω κοινωνόν τῆς ὁδύνης καὶ τῆς ἀπογνώσεως τῶν κατοίκων τοῦ ἀκριτικοῦ χωρίου Ἀμάραντος τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης. Ὁ λόγος, ὅτι προσφάτως κατηργήθη τό Στρατιωτικόν Φυλάκιον (ὑπαγόμενον εἰς τό 583 Τ. Π.), τό όποιον ἔδιδεν εἰς τούς κατοίκους ἐνα αἰσθημα ὑψίστης ἀσφαλείας. Ἡ παρουσία τῶν στρατιωτῶν μας, μέ τό ὑψηλόν ἥθος, τήν αὐταπάρνησιν καὶ τήν ἀνθρωπιά των, ἔτονωνε τό φρόνημα τῶν κατοίκων νά συνεχίζουν νά παραμένουν εἰς τήν γενέθλιον γῆν.

Βεβαίως, προβάλλεται ἀπό τούς «ἀρμοδίους» ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι τώρα μέ τούς συνοριοφρούρούς καθίσταται περιττή ἡ παρουσία τοῦ Στρατοῦ. Καί ναί μέν οι ἄνδρες τῆς «Συνοριακῆς Φύλαξης» κάμνουν εἰς τό ἀκέραιον το καθῆκον των καὶ τούς εἴμεθα εὐγνώμονες. "Ομως ἄλλη ἡ μόνιμος παρουσία τῶν στρατιωτῶν μας καὶ ἄλλη ἡ περιοδική ἐμφάνισις (καὶ δι' ὀλίγην ὥραν) τῶν συνοριοφρούρων.

Σᾶς πληροφορῶ, ὅτι τό Φυλάκιον Ἀμαράντου ἔκλεισε ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ. Προσωπικῶς ἐπληροφορήθην τό γεγονός χθές ἀπό ἐναγώνιον μήνυμα τῶν κατοίκων.

Ἐρωτάται ὅμως : Υπάρχει σχέδιον νά σβήσῃ ἡ ἀκριτική μας Ἐπαρχία ; Δέν θέλω νά τό πιστεύσω. Ἀλλ' ἐάν παρ' ἐλπίδα ὑπάρχῃ , τότε ἀς μᾶς τό ποδν οἱ ἀρμόδιοι ἔκάθαρα διά νά κανονίσωμεν τήν πορείαν μας : Νά φύγουν , δηλαδή, καὶ οἱ ὀλίγοι κάτοικοι τῶν χωριῶν μας καὶ νά ἔλθουν νά κατοικήσουν Ἀλβανοί, Σκοπιανοί καὶ εἴ τινες ἔτεροι ...

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Διαμαρτύρομαι έντόνως. Και ζητῶ - δέν ἐπαιτῶ, ἀπαιτῶ - τήν ἐπανασύστασιν τοῦ Φυλακίου. Και , ἐπί τέλους, ἀν τοῦτο είναι ἀνέφικτον, ἃς μεταφερθοῦν εἰς τό χωρίον Ἀμάραντος οἱ ἐπί μονίμου βάσεως (καὶ ἐκ περιτροπῆς) διαβιοῦντες στρατιῶται εἰς τό Δάσος τοῦ Ἀγίου Νικολάου (παρά τά ιαματικά Λουτρά Ἀμαράντου), ἀφοῦ ἡ διαβίωσις μέσα εἰς τό δάσος είναι δύσκολος ἔως προβληματική , ώς ἐξ ίδίας ἀντιλήψεως γνωρίζω.

Αναμένω τάς ἑνεργείας σας τό ταχύτερον δυνατόν. Η αίμορραγία τῆς ἀκριτικῆς Επαρχίας πρέπει πάση θυσία νά σταματήσῃ , «ἐδῶ καὶ τώρα».

Βέβαιος ὅν, ὅτι τό δίκαιον τοῦτο αἴτημα τῶν κατοίκων καὶ ἐμοῦ θά γίνη ὑφ' ὑμῶν εὐμενῶς δεκτόν,

Διατελῶ

Μετά πολλῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ τιμῆς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Θεοφίλος Τσαγκρής
Δρυϊνούπολεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

ΕΔΡΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΛΛΑΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 48
ΠΑΛΛΗΝΗ ΑΤΤΙΚΗΣ 15351
ΤΗΛ .6668801. ΦΑΞ. 6031136

Αθήνα 15 - 1 - 2002
Αριθ. Πρωτοκ.7

[ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ
ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ]

[Κοινοποίηση
ΠΕΡΙΟΔΟΚΟ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ]

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ

Σας ευχαριστούμε πολύ για το δίκαιο αγώνα που δίνετε για να μη ερημώσει το ακριτικό χωριό μας.

Ο Θεός να Σας δίνει υγεία και δύναμη για να αγωνίζεστε εναντίον του ἀδικου.

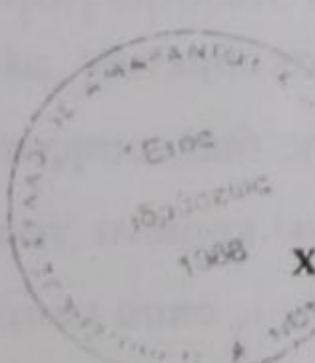
Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Χριστος Ν. Κούκης

Ο Γραμματέας

Παναγιώτης Ι. Κούκης

ΠΡΟΣ: - ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΛΑΝΔΟΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΚΟΙΝ. - ΒΟΥΛΕΥΤΗ:

- ΥΠΕΘΑ / Γρ. ΥΕΘΑ
- ΥΠΕΘΑ / Γρ. ΥΦΕΘΑ
- ΥΠΕΘΑ/ΕΠΥΕΘΑ/Κοινοβ. Έλεγχος

ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΓΡΑΦ. ΚΟΙΝ. ΕΛΕΓΧΟΥΤηλ.: 6552035 FAX: 6455898
Φ. 900α / 2122 / 4929

Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 2002

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός ΈλεγχοςΣΧΕΤ.: Αναφορά 1447/08-01-2002 της ΒτΕ.

Σε απάντηση της 1447/08-01-2002 Αναφοράς, που κατέθεσε ο Βουλευτής σχετικά με την επιστολή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πιωγωνιανής και Κονίτσης Ανδρέα, που αναφέρεται στην κατάργηση του υπαγόμενου στο χώρο ευθύνης του 583 ΤΠ Στρατιωτικού Φυλακίου «Αιμάραντον» Επαρχίας Κονίτσης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Λπό 01.05.99 τέθηκε σε εφαρμογή το Σχέδιο "ΒΑΛΚΑΝΙΟ", που αφορά τον τρόπο ελέγχου και αντιμετώπισης των λαθρομεταναστών από το χερσαίο χώρο και το οποίο καλύπτει όλη την ηπειρωτική οριογραμμή ομοιόμορφα. Για την κατάρτηση του Σχεδίου αυτού συνεργάσθηκαν το Υπουργείο Δημόσιας Τύχης, αρμόδιο Υπουργείο σε θέματα εισόδου λαθρομεταναστών, καθώς και το ΥΠΕΘΑ/ΓΕΕΘΑ και υπογράφτηκε σχετικό Μνημόνιο Συνεργασίας Στρατού Ξηράς και ΕΛΑΣ για τον έλεγχο των λαθρομεταναστών στις παραμεθόριες περιοχές, σύμφωνα με τους υφιστάμενους Νόμους και κανονισμούς (ΑΝ 376/36, ΣΚ 80-11, ΠΔ 310/99). Σύμφωνα δε με το τευλαιταίο ΠΔ δημιουργήθηκε η Υπηρεσία Συνοριακής Φύλαξης, η οποία έχει αναπτυχθεί και καλύπτει όλα τα χερσαία σύνορα της χώρας, παρέχοντας καλύτερη φύλαξη των συνόρων και ενίσχυση του αισθήματος ασφαλείας στους ακριτικούς πληθυσμούς.

Σύμφωνα με το Σχέδιο αυτό, προβλέπεται η εφαρμογή κλιμακούμενων μέτρων επιτήρησης της ελληνικής μεθορίου και κάθε προσπάθειας παράνομης διέλευσης αυτής, συάλογα με την κατάσταση σε τρεις (3) γραμμές ασφαλείας, και συγκεκριμένα γραμμές ασφαλείας Α' και Β', οι οποίες γιαρασπονται εντός της λαμπτικής Περιοχής όπου υπάρχουν

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Φυλάκια Μόνιμα και επιπρόσθετα Α' και Β' γραμμής, και Γ' γραμμή ασφαλείας, εκτός της Αμυντικής Περιοχής, όπου ο έλεγχος γίνεται με ΣΤΕΚ και περίπολα.

Το ΚΥΣΕΑ, στην 3η συνεδρίαση της 24.05.01 ενέκρινε τη νέα Στρατηγική Αναθεώρηση (ΑΣΑ), σύμφωνα με την οποία προβλέπεται, μεταξύ των άλλων μέτρων και η μείωση των Ταγμάτων Προκαλύψεως, με την ανάπτυξη των Συνοριακών Φρουρών της ΕΛΑΣ, μέχρι ολικής κατάργησής τους στη Β. Ελλάδα.

Το ΓΕΣ αποφάσισε τη σταδιακή κατάργηση αριθμού φυλακίων σε όλη τη χερσαία μεθόριο, αφού έλαβε υπόψη, την ενεργοποίηση και ανάπτυξη της Υπηρεσίας Συνοριακής Φύλαξης, την αποφασισθείσα σταδιακή μείωση της θητείας, και τέλος τη μείωση του αριθμού των λαθρομεταναστών που εισέρχονται από τα βόρεια σύνορά μας.

Το εν λόγω Φυλάκιο (ΕΦ «Αμάραντος») είναι επιπρόσθετο Β' Γραμμής και στην περιοχή έχει ήδη αναπτυχθεί το Τμήμα Συνοριακής Φύλαξης (ΤΣΦ) Κόνιτσας, που ασκεί πλέον τα καθήκοντα φύλαξης.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

- Δυστυχώς αποχώρησε και η στρατιωτική δύναμη από τον Άγιο Νικόλαο, η είδησή του μας αναστάτωσε περισσότερο και μας έκανε όλους να προσπαθήσουμε να πείσουμε και να πιέσουμε για την επιστροφή του φυλακίου στο χωριό, ή την εγκαθίδρυση σταθμού των Συνοριακών Φρουρών. Ελπίζω με συντονισμό των ενεργειών μας κάτι να πετύχουμε!
(Η είδηση έφθασε επί του Τυπογραφείου).

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΜΑΡANTΟΥ

ΕΔΡΑ ΑΜΑΡANTΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΛΛΑΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 48
ΠΑΛΛΗΝΗ ΑΤΤΙΚΗΣ 15351
ΤΗΛ .6668801. ΦΑΞ. 6031136

Αθήνα 10-1-2002
Αριθ. Πρωτοκ. 5

[Αξιότιμο
κ. Γιάννο Παπαντωνίου
Υπουργό Εθνικής Άμυνας
Αθήνα.

Κοινοποίηση

1. Βουλευτές Νομού Ιωαννίνων
2. Μητροπολίτη Δρυινουπόλεως Πωγωνια^τ
και Κονίτσης.
3. Μητροπολίτη Αμφίσσης.
4. Νομάρχη Ιωαννίνων.
5. Διοικητή 8^{ης} Μεραρχίας.
6. Δήμαρχο Κόνιτσας.
7. Πρόεδρο Τριμελούς Επιτροπής
8. Μέσα ενημέρωσης.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ

Αισθήματα θλίψης και απορίας διακατέχουν όλους τους χωριανούς μας, από την ώρα που το στρατιωτικό φυλάκιο αποσύρθηκε από το χωριό μας, τον Αμάραντο Κόνιτσας.

Το χωριό μας βρίσκεται στα Ελληνοαλβανικά σύνορα, και είναι πέρασμα από τη μια χώρα στην άλλη. Το στρατιωτικό φυλάκιο έλεγχε τους λαθρομετανάστες και παρείχε ασφάλεια όχι μόνο στους ηλικιωμένους χωριανούς μας αλλά και στα διπλανά χωριά. Οι κάτοικοι που μέχρι χθές νοιώθανε ασφαλείς και ακουμπούσαν πάνω στους στρατιώτες στις δύσκολες στιγμές τώρα ζούν στη φοβία στην ερημιά και την ανασφάλεια και όλοι αναρωτιούνται τι θα γίνει.

Πέντε χιλιόμετρα βόρεια του χωριού, στο βουνό, υπάρχει άλλο φυλάκιο. Επειδή μέσα στο χωριό υπάρχει εγκατάσταση για τη διαμονή των στρατιωτών, παρακαλούμε όπως μελετήσετε τη μεταφορά του φυλακίου του βουνού στο χωριό, το οποίο θα καλύπτει τόσο τις ανάγκες των στρατιωτών, όσο και της περιοχής που έδρευε, καθώς επίσης και την ασφάλεια των ηλικιωμένων κατοίκων.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

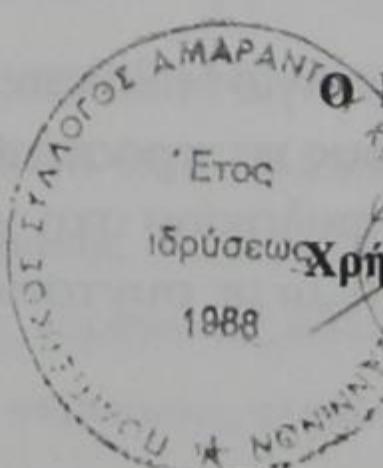
Ο Πρόεδρος

Έτος
Ιδρύσεως
1988

Χρήστος Ν. Κούκης

Ο Γραμματέας

Παναγιώτης Ι. Κούκης

Δικαιοπραξίες Αμαραντιωτών στα έτη 1854-1860

Επιμέλεια: Χαρήλαος Γ. Γκούτος

Μέχρι το 1960 που ήμουν στο Γανναδιό, συχνά ερέμβαζα από ένα λόφο του προς την απέναντι κατάφυτη και όμορφη οροσειρά της Μαριάς και του Καμενίκου, όπου έδυε ο ήλιος. Ο Αμάραντος και τα λουτρά του φαίνονταν αμυδρά, ακόμη και με τα κιάλια. Η επιθύμια μου να γνωρίσω από κοντά αυτήν την περιοχή εκπληρώθηκε μόλις το 1983. Έκτοτε την επισκέφθηκα άλλες τρεις φορές και αποκόμισα πολύ ευχάριστες εντυπώσεις (όχι μόνον από την πλατεία, τα λουτρά, τον παλιό μύλο και την εκτεταμένη θέα).

Στο σπίτι της αδελφής μου, συζύγου του Παν. Παπαζήση, είδα πρόσφατα το έκτο τεύχος του περιοδικού «Αμάραντος». Διάβασα όλες τις σελίδες του, επηρεασμένος από την καλαισθησία του και από το μεράκι με το οποίο έχουν συνταχθεί και παρουσιασθεί τα κείμενά του, που θίγουν θέματα του παρόντος και του παρελθόντος του χωριού και διανθίζονται με παλιές φωτογραφίες. Πρόκειται για αξιέπαινη έκδοση, ασυνήθιστη για χωριά άλλων επαρχιών η οποία τονώνει τις κοινωνικές σχέσεις και την πολιτιστική αυτογνωσία των συγχωριανών, αλλά και των συνεπαρχιωτών.

Εν όψει τούτων, σκέφθηκα να συνεισφέρω προς αναδημοσίευση σ' αυτό το θαρραλέο έντυπο κάποια παλιά δημοσιεύματα που υπάρχουν στο αρχείο μου και που αφορούν στον Αμάραντο, προκειμένου αυτά, καθώς και όποια άλλα θα υποδειχθούν από άλλους, να γίνουν γνωστά ευρύτερα ιδίως στους νέους, και επί πλέον να συγκροτήσουν στο περιοδικό μια συλλογή των πηγών της ιστορίας του χωριού, οι οποίες σήμερα είναι διάσπαρτες και για πολλούς δυσπρόσιτες. Ο κ. Παν. Ζακόπουλος συμφώνησε με αυτήν την ιδέα.

Παρουσιάζω παρακάτω 4 έγγραφα* της περιόδου 1854-1860, που αφορούν στον Αμάραντο. Τα είχε συλλέξει ο αξιοθαύμαστος ιστοριοδίφης της επαρχίας μας Αναστάσιος Ευθυμίου και τα δημοσίευσε στο περιοδικό «Ηπειρωτική Εστία», στον τόμο ΚΓ' (1974) σελ. 635-636 και 523 τα τρία πρώτα και στον τόμο ΚΔ' (1975) σελ. 789 το τέταρτο (προσθέτοντας εντός παρενθέσεως την ερμηνεία μερικών λέξεων του πρώτου εγγράφου). Η ερμηνεία των άλλων ασυνήθιστων λέξεων και η ανάλυση του περιεχομένου των εγγράφων... επαφίενται στον πατριωτισμό κάποιων Αμαραντιωτών.

Τα εν λόγω έγγραφα είναι σήμερα σημαντικά, επειδή περιέχουν μοναδικές μαρτυρίες για γεγονότα, για πρόσωπα και για τόπους του χωριού και επειδή διασώζουν σπάνια οικονομικά και νομικά πληροφοριακά στοιχεία που υποβοηθούν την διάγνωση της γενικότερης ιστορίας της ύστερης τουρκοκρατίας.

* **Κύριε Χ. Γκούτο.** Σας ευχαριστώ για τα ενθαρρυντικά σας λόγια και τη συμπαράστασή σας στον προορισμό του περιοδικού, με την αποστολή των σπουδαίων εγγράφων.

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Θα προσπαθήσω να τα αξιοποιήσω με περισσότερα στοιχεία και να δημοσιευθούν ως ενότητα, εάν όχι, θα δημοσιευθούν ως έχουν και έτσι ν' αξιοποιηθούν μελλοντικά.

Με σεβασμό Παν. Στ. Ζακόπουλος

Κάτοικοι από το Γαναδιό επισκέπτες των Λουτρών μας κατά το έτος 1929.
Φωτ. κ. Χαρ. Γκούτος τον οποίο θερμά ευχαριστώ.

ΑΤΜΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Σε υψόμετρο 1260μ και 4,5 χλμ από το χωριό Αμάραντος βρίσκεται το ατμοθεραπευτήριο Αμαράντου. Μόλις 35 λεπτά από τον δήμο Κόνιτσας.

Τα ιαματικά λουτρά Αμαράντου είναι γνωστά από την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Πολλοί και διακεκριμένοι ιατροί έκαναν μελέτες και έγραψαν τα καλύτερα λόγια για τις ιαματικές ιδιότητες του εν λόγω θεραπευτηρίου.

Η μοναδικότητά του δεν οφείλεται μόνο στις ιδιότητες και στα στοιχεία που περιέχει ο θερμός ατμός αλλά στον ίδιο τον ατμό μια και δεν υπάρχουν καταγεγραμμένα θεραπευτήρια με φυσικό θερμό αέρα σε θερμοκρασία που πλησιάζει τους 37°C. Τα περισσότερα είναι ή με νερό ή με λάσπη.

Ένα θαύμα της φύσης θα μπορούσε να πει κανείς αν το δει από κοντά. Αφού βρίσκεται στους πρόποδες ενός βουνού όπου μέσα από αυτό βγαίνει ο θερμός αέρας.

Κατά τον ιατρό κ. Χρήστου (μέλος διεθνών ακτινολογικών εταιρειών), βάσει μακρ-

χρόνιων παρατηρήσεων (1950-1960) επί 3000 ασθενών ετησίως κατά μέσο όρο θεραπεύονται επαγγελματικά νοσήματα (αποκονιώσεις πνευμόνων, νεφρών, ήπατος-χοληδόχου κήστεως, οστών, αρθρώσεων ή επαγγελματικών εν γένει ρευματοπαθειών), ρευματικές παθήσεις οφειλόμενες σε λοιμώξεις ή και σε άλλα αίτια (σπονδυλαρθρίτιδες, οστεοαρθρίτιδες, μεσοπλεύριες νευραλγίες οσφυϊαλγίες ισχιαλγίες και διάφορες άλλες νευρομυϊτίδες τενοντίτιδες μετατραυματικές παθήσεις αγκυλώσεις, παραλύσεις κλπ.). Χρόνιες απλές βρογχίτιδες ασθματικές ή μη ρινίτιδες φαρυγγίτιδες. Χρόνιες γυναικολογικές φλεγμονές κολπίτιδες, ενδομητρίτιδες, σαλπιγγίτιδες, στείρωση, δερματοπάθεια, αναιμία.

Ο κ. Γκαραγκούνης Επ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αμβούργου γράφει το Μάρτιο του 1979 πως κατόπιν συζητήσεως μετά Γερμανών και Ελβετών ειδικών επιστημόνων προέκυψε ότι μπορεί να γίνει θεραπευτήριο αδυνατίσματος δια του φυσικού ατμού υψηλής στάθμης το οποίο θα είναι μοναδικό στην Ευρώπη.

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που επισκέπτονται το θεραπευτήριο του Αμαράντου. Ορισμένοι μάλιστα από αυτούς φθάνουν τα 25 ακόμη και 30 χρόνια συνεχών επισκέψεων λόγω της τεράστιας βελτίωσης που είχαν κυρίως σε αρθριτικές παθήσεις και στο άσθμα.

Σε μία χαρακτηριστική περιγραφή του ο κ. Επαμ. Σίμος λουόμενος του ατμοθεραπευτήριου γράφει τα εξής:

«ο λουόμενος παίρνοντας τον αριθμό της καμπίνας, κατόπιν υποδείξεως της νοσοκόμας, εισέρχεται στο αποδυτήριο και αφού αποβάλλει όλα του τα ενδύματα εισέρχεται στην κυρίως καμπίνα, την οποία κλείνει αεροστεγώς μπορεί να πει κανείς. Επί 15 και 20 λεπτά καθιστός ή όρθιος υποβάλλεται στην επίδραση των ατμοθερμών που εξέρχονται στο κάτω μέρος της καμπίνας και υφίστανται ισχυράν εφίδρωσιν. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο λουόμενος μεταφέρεται δι' αυτοκινήτου (μικρού λεωφορείου) από το χώρο διαμονής του στα λουτρά αλλά και στην επιστροφή από αυτά».

Θα ήθελα με την σειρά μου να συμπληρώσω πως τέτοιου είδους θαύματα όπως αυτό των ιαματικών λουτρών Αμαράντου γίνονται σπάνια. Γι' αυτό και εμείς οφείλουμε να μην τα αφήνουμε έτσι αλλά να τα αξιοποιούμε και να τα φυλάττουμε ως κόρη οφθαλμού.

Βασική προϋπόθεση όμως είναι η αξιοποίηση και η βελτίωσή τους για την καλύτερη εξυπηρέτηση των λουομένων που θα πρέπει να παίζει πρωταρχικής σημασίας ρόλο όσον αφορά τους επιχειρηματίες των λουτρών. Το οποίο βέβαια θα έχει ως αποτέλεσμα την οικονομική, κοινωνική αλλά και πληθυσμιακή (θέσεις εργασίας, αύξηση μονίμων κατοίκων) βελτίωση της κοινότητας αλλά και του δήμου γενικότερα.

Φυσικά ακόμη ένας λόγος που οφείλουμε να συντηρήσουμε να αξιοποιήσουμε και να διαιωνίσουμε το ατμοθεραπευτήριο αυτό είναι για το ότι οι πρόγονοί μας με μεγάλες προσπάθειες κατάφεραν να το περάσουν αλώβητο τα χρόνια της Τουρκοκρατίας για να φθάσει στα χέρια μας. Θα ήταν πολύ κρίμα λοιπόν να χαθεί από εμάς και να μην παραδοθεί στις επόμενες γενεές...

Αυτό λοιπόν που πιστεύω είναι πως θα πρέπει να δρούμε σαν σύνολο όλοι οι επι-

χειρηματίες και το συμβούλιο, όσον αφορά το ατμοθεραπευτήριο και όλοι οι Αμαραντιώτες μαζί με τη διοίκηση όσον αφορά γενικότερα προβλήματα του χωριού μακριά από προσωπικές διαμάχες και προστριβές με ανώτερο σκοπό το όφελος του χωριού στο σύνολό του. Έτσι κι αλλιώς όλα εδώ μένουν όπως λέει και ο λαός μας!

Μετά τιμής
Παναγιωτίδης Γεώργιος

ΕΛΛΕΙΨΗ ΑΣΘΕΝΟΦΟΡΩΝ

12-11-2001 ώρα 10 το βράδυ μία ξαφνική λιποθυμία ήρθε να διακόψει την παρέα μας από την ευχάριστη ζέστη του τζακιού του ξενώνα και την διασκεδαστική δηλωτή. Ξαφνικά μία κυρία βρέθηκε στο πάτωμα λιπόθυμη και εμείς από πάνω της κάναμε απέλπιδες προσπάθειες για να τη συνεφέρουμε. Αφού τελικά τα καταφέραμε αμέσως τηλεφωνήσαμε στο Κέντρο Υγείας Κόνιτσας για να την πάρει να της κάνει κάποιες εξετάσεις. Η απάντηση «λυπάμαι πολύ αλλά το ασθενοφόρο έφυγε για τα Ιωάννινα με ασθενή με καρδιακό επεισόδιο». Έτσι λοιπόν προς τιμήν του ο κ. Κατής Γ. πήρε την ασθενή στο λεωφορείο του Αμαράντου και την πήγε στην Κόνιτσα όπου στην διαδρομή σε συνεργασία με κάποιον στρατιωτικό γιατρό ύστερα από αλλεπάλληλα τηλεφωνήματα του Τχη κ. Λάκκα η γυναίκα κατάφερε να φτάσει στο Κ.Υ. Κόνιτσας και να της δοθούν οι πρώτες βοήθειες.

Ας αναρωτηθούμε τι θα γινόταν αν δεν υπήρχε το λεωφορείο να πάει τη γυναίκα ή αν αυτός ο ασθενής ήταν συγγενής μας και δεν ξέραμε τι να τον κάνουμε. Ο δήμος Κόνιτσας έχει υπό την επίβλεψή του 24 χωριά όπου στα περισσότερα από αυτά αν όχι σε όλα ζουν υπερήλικες άνθρωποι ευάλωτοι σε ασθένειες ή καρδιακά νοσήματα λόγω ηλικίας. Αλίμονο αν όλα αυτά τα χωριά θα πρέπει να εξυπηρετούνται με ένα μόνο ασθενοφόρο.

Εάν λοιπόν δεν υπάρχει η δυνατότητα ο δήμος να αγοράσει ασθενοφόρα τότε μάλλον θα πρέπει να ενδιαφερθεί η εκκλησία για μια δωρεά. Μια και πιστεύω πως θα πρέπει τουλάχιστον τρία ασθενοφόρα να βρίσκονται σε ετοιμότητα για τα 24 χωριά και για τον δήμο Κόνιτσας. Εξ' άλλου όλοι όσοι ζουν στα χωριά ξέρουμε πόσο πιστοί Χριστιανοί είναι και ότι κάθε φορά ρίχνουν τον οβολό τους όταν χρειάζεται...

Η έλλειψη ασθενοφόρων είναι ένα θέμα που χρειάζεται άμεση λύση και δεν πρέπει να το βλέπουμε σαν κάτι που δεν μας αφορά γιατί ποτέ δεν το χρειαστήκαμε...

Μετά τιμής
Παναγιωτίδης Γεώργιος

Για το καφενείο «Αγίου Γεωργίου»

Το παρόν έγγραφο το δημοσιεύω μετά την άρνηση του κ. Γ. Κατή να παραδώσει το καφενείο του Αγίου Γεωργίου στην Εκκλ. Επιτροπή και αυτή με τη σειρά της να το παραδώσει στον κ. Ι. Γεράση όπως είχαν από κοινού συμφωνήσει οι τρεις πλευρές. Ας βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΠΕΔΓΟΝ. ΙΩΑΝΝΙΤΣΑΣ
ΕΝΟΡΙΑ: ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Αμαράντω 5 Δεκ. 1999

ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΥΛΛΦΕΝΗΤΙΚΟ - ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΟ

Οι παρακάτω υπογεγραψιεν: α) Η Εκκλ/κή Επιτροπή Έποριας Αγαράκων (ήφ Νίκος Νικολαος, γραέρως και τα μιζη, Ζωής Γεωργης Νίκος Διαμήνης και Σταύρος Στεφανη) β) Καρρίς Γεώργης για γ) Γεράσης Γιώάννης, κατά την 5^η χον μηνό Δεκεμβρίου, ενεργώντων για ευαγγελεύθησαν τα παρακάτω, οχεικά με την ένοικιαση για χρήση των καταστημάτων της έποριας.

1. Η έκρισθωση γίνεται για (6) έτη, αρχής γενομένης άρριο τον Ιανουάριο του 2000, με την έξιη διεκείμηση. Σα δύο (2) πρώτα έτη έποικιαστης θα είναι ο Καρρίς Γεώργης, άρριο την Ιανουάριο του 2002, δημια, θα γαραδώσει το καταστήμα από Γεράση Γιώάννη, ησυ θα είναι ο νεός έποικιαστής.

2. Το μηνιαίο μισθώμα θρίσσεται σε 1000 τάν (10.000) δέκα χιλ. δέκα. μηνιαίων και μετά την ημερένωση του χρόνου θα γίνεται με φορητή για την υφίση τροποποίηση.

3. Η καναναγωνή Ηλικιών πεύσιας για την έποικιαση των έποικων

4. Κάθε φθορά για δημιουργήσαντα πεύσια καταστηματού, με μηδαμον με του μισθωτή μηδηρεύσαντα να την αποκαταστήσει.

5. Ο έκρισθωσης οδηγίαν είδημη φέρει για την παραπομπής ή κιρώντας άρριο θμογομητή πηγρισά.

6. Στις έπιερείσης έποικιασης των καταστημάτων χωρίς την Ηλικιών της Έκκλ/κής Έγγρορης.

7. Το καταστήμα θα είναι ανοχή το μηδηρεύσαντα κάθε κυριακή και αρριγή μετά την Ηλικιών. Έπιστις είναι κάθε πριγκεπών

γιαν παρίετασαι άναμμη. Σε πριήτων όδιαφορίδη νη ξηρι-
χρονή εχει το δικαιώμα νη έρεψεν.

Οι συρβολόρομποι

Η Εικαστική Επιφορή

Α' Εγκιαστική

Β' Εγκιαστική

Η πίτα του Ηπειρώτη

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε και φέτος η εκδήλωση της Παν/κής για το κόψιμο της πίτας του Ηπειρώτη. Ήταν αφιερωμένη στον εθελοντισμό της Ολυμπιάδας «Αθήνα 2004».

Στις 27 Ιαν. Κυριακή στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας για τρεις ώρες δεκάδες συγκροτήματα, χορευτικά αδελφοτήτων, πολιτιστικών, παρουσίασαν χορούς αντιπροσωπευτικούς όλης της Ηπείρου. Το χωριό μας συλλογικά δεν αντιπροσωπεύτηκε. Ατομικά όμως κάλυψαν αυτό το κενό και μας έκαναν να αισθανθούμε υπερήφανοι όσοι παρευρεθήκαμε, η κ. Λευκοθέα Τσάτση-Γρηγοροπούλου και οι νεαρές ταλαντούχες, Πολυξένη και Όλγα Π. Κασιόλα.

Την παράσταση έκλεψε ο μικρός Νίκος Π. Κασιόλας. Καλή τους πρόοδο και τους ευχαριστούμε. Καιρός να κοιτάξουμε και μεις για χορευτικό, οι προϋποθέσεις υπάρχουν. Ας το φροντίσουν οι σύλλογοι.

Η οικογένεια της κ. Πολυξένης Κασιόλα. Ο γιος της Παναγιώτης, η νύφη της Παναγιώτα, οι εγγονές Πολυξένη και Όλγα και ο μικρός Νίκος. Μετά την εκδήλωση.

Η ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ Η ΕΓΚΛΗΣΗ (ΜΗΝΥΣΗ)

Αγωγή κατέθεσε ο κ. Βασίλειος Σωτ. Ζακόπουλος στον κ. Παν. Στ. Ζακόπουλο και τον Θωμά Ζ. Τσώχο και έγκληση (μήνυση) κατά του κ. Θωμά Ζ. Τσώχου και κατά παντός υπευθύνου...

Δημοσιεύω αυτούσια και την αγωγή και την έγκληση για την ενημέρωση των σεβαστών και αγαπητών αναγνωστών.

Τα ίδια έγγραφα εστάλησαν και στην «Αδελφότητα» και στον «Πολιτιστικό» οι οποίοι με τη σειρά τους απέστειλαν επιστολή και στα τρία «μέρη». Δημοσιεύεται μετά την έγκληση.

— AMARANTOS —

Συζητηση δεν επιτρέπεται να γίνει
εν δεν ικραγμήσει σταύλειρα συμβιβαστικής
- επίλυσης της διεφοράς.
Ιωάννινα 17-1-2002...
ΔΙΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΡΟΣ
Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Ιωαννίνων.-
ΑΓΩΓΗ

Βασιλείου Ζακόπουλου του Σωτηρίου, κατοίκου Ιωαννίνων
[Στ. Σαράφη 4].-

ΚΑΤΑ

Ιωάννα Κοτόρτση

ΕΠΕΔΟΘΗ

ΣΤΙΣ 17-1-2002 Ημέρα

Ωρα 10:00 Μεταπλήσθηκε στην Επεδοθη

Κάληρης 12 Αυγούστου - Τηλ: 3845152

1] Παναγιώτη Ζακόπουλου του Στεφάνου, κατοίκου Αθηνών [Κρήτης 23 και
Χαλκίδος – Κ.Χαλάνδρι].-

2] Θωμά Τσώχου του Ζήκου, κατοίκου Αθηνών – Αμπελόκηποι [Ραψάνης
αριθμ. 61]

=====

ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ : Από τα άρθρο 57 και 59 του ΑΚ προκύπτει ότι
όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να
ζητήσει να καταδικασθεί ο υπαίτιος σε χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής
βλάβης που υπέστη από την παράνομο προσβολή. Για την εφαρμογή των
διατάξεων αυτών απαιτείται παράνομη ενέργεια με την οποία να προσβάλλεται
η προσωπικότητα ενός ατόμου, που αποτελεί πλέγμα αγαθών που συνθέτουν
την υπόσταση αυτού με την οποία είναι συνδεδεμένη. Τέτοιο προστατευόμενο
αγαθό είναι μεταξύ άλλων και η τιμή κάθε ανθρώπου, η οποία
αντικατοπτρίζεται στην αντίληψη, εκτίμηση και αξία που αποδίδεται σ' αυτόν
από τους άλλους. Περαιτέρω, ο υπαίτιος ο οποίος διαδίδει [καθ' οιονδήποτε
τρόπο ενώπιον τρίτων] ψευδή γεγονότα σε βάρος ατόμου, προσβάλλει την
προσωπικότητά του, αντίθετα με τις επιταγές και απαγορεύσεις της εννόμου
τάξεως που προστατεύουν την προσωπικότητα και υπαιτίως προξενεί ηθική
βλάβη. Περαιτέρω, κατά την παρ. 1 του άρθρου μόνου του Ν.1178/1981
«περί αστικής ευθύνης του τύπου», ο ιδιοκτήτης κάθε εντύπου υποχρεούται
σε πλήρη αποζημίωση για την παράνομη περιουσιακή ζημία, καθώς και σε
χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που προξενήθηκαν υπαιτία από
δημοσίευμα, το οποίο θίγει την τιμή και την υπόληψη οποιουδήποτε ατόμου,
έστω κι αν η υπαιτιότητα κατά το άρθρ.914 ΑΚ, η πρόθεση κατά το άρθρ.919

και η γνώση ή η υπαίτια άγνοια κατά τό το άρθρ.920 του ίδιου κώδικα συντρέχει στο συντάκτη του δημοσιεύματος ή, αν αυτός είναι άγνωστος, στον εκδότη ή διευθυντή συντάξεως του εντύπου. Με την παρ.4 του άρθρου μόνου του Ν. 2243/1994 ορίζεται : «Η κατά το άρθρ.932 ΑΚ χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του αδικηθέντος από κάποια από τις προβλεπόμενες στην προηγούμενη παράγραφο πράξεις ορίζεται, εφόσον αυτές τελέστηκαν διά του τύπου , κατά τη κρίση του δικαστή όχι κατώτερη..... των 2.000.000 δραχμών για τις άλλες εφημερίδες και περιοδικά.....». Εξάλλου, ο συντάκτης του δημοσιεύματος ευθύνεται σε κάθε περίπτωση βάσει των γενικών διατάξεων του Α.Κ

Με το άρθρ.14 του Συντάγματος προστατεύεται η ελευθεροτυπία και καθένας δικαιούται να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και διά του τύπου του στοχασμούς του , πλην όμως με το άρθρ.25 Συντ. και 281 ΑΚ και τα δικαιώματα αυτά υπόκεινται στους περιορισμούς των νόμων , με τους οποίους επιδιώκεται να προστατευθούν τα άτομα και το κοινωνικό σύνολο από την καταχρηστική άσκηση του συνταγματικού αυτού δικαιώματος. Σύμφωνα με το άρθρ.367 παρ. 1 Π.Κ το άδικο των πράξεων δυσφημήσεως και εξυβρίσεως αίρεται όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νομίμων καθηκόντων , την άσκηση νόμιμης εξουσίας, τη διαφύλαξη δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον και σε ανάλογες περιπτώσεις. Αιρομένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών πράξεων , αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς ως όρος της αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Το «δικαιολογημένο ενδιαφέρον» αίρει το άδικο της πράξεως [δυσφήμισης- εξύβρισης] , το οποίο όμως κρίνεται και σταθμίζεται κατά περίπτωση και ως εκ τούτου επιτρέπεται η δημοσίευση ειδήσεων και σχολίων για τη σχετική πληροφόρηση και ενημέρωση του κοινού και με οξεία ακόμη κριτική ή δυσμενείς χαρακτηρισμούς. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας του δημοσιεύματος ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει, δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος κλπ. και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη των κατά νόμων υπευθύνων , άρα και η υποχρέωσή τους προς αποζημίωση κατά το ουσιαστικό δίκαιο , όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις του άρθρ.367 παρ. 2 Π.Κ , ή όταν από τον τρόπο της εκδηλώσεως ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξυβρίσεως , δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται

ειδικά στην προσβολή της τιμής άλλου, με αμφισβήτηση της ηθικής ή κοινωνικής αξίας του προσώπου ή με περιφρόνηση αυτού. Ο ειδικός σκοπός εξυβρίσεως υπάρχει στον τρόπο εκδηλώσεως της εξυβριστικής ή δυσφημιστικής συμπεριφοράς, όταν δηλαδή δεν ήταν πραγματικά αναγκαίος για να αποδοθεί όπως έπρεπε αντικειμενικά το περιεχόμενο της σκέψεως του ενεργήσαντος προς προστασία δικαιολογημένου ενδιαφέροντος και όταν ο τελευταίος, αν και γνώριζε την έλλειψη αναγκαιότητας του τρόπου αυτού, εντούτοις τον χρησιμοποίησε για να προσβάλει την τιμή του άλλου.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ : Είμαι δημόσιος υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών του κλάδου εφοριακών και συγκεκριμένα υπηρετώ στο Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος [Σ.Δ.Ο.Ε] – Περική Διοίκηση Ηπείρου [με έδρα τα Ιωάννινα].- Ταυτόχρονα έχω εκλεγεί συνεχώς επί δύο τετραετίες Πρόεδρος της [τότε] Κοινότητας Αμαράντου Κόνιτσας και την τελευταία τετραετία έχω εκλεγεί, ξανά, Δημαρχιακός Πάρεδρος του δ.δ. Αμαράντου. Επίσης είμαι επί 11 χρόνια και Πρόεδρος της «Αναπτυξιακής εταιρείας ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ ΑΕ», διετέλεσα Αντιπρόεδρος του Αναπτυξιακού Συνδέσμου του Δήμου Κόνιτσας και Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου Περιοχής . Οι περισσότεροι συν-δημότες μου [περίπου 300] κατοικούν στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις και το χωριό μου αριθμεί περί τους 40 μόνιμους κατοίκους.

Στην Αθήνα εκδίδεται κάθε τετράμηνο το περιοδικό με τον ονομασία «ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ» από τον εκδότη, διευθυντή και υπεύθυνο Παναγιώτη Ζακόπουλο του Στεφάνου [πρώτο εναγόμενο].

Περί τα μέσα Δεκεμβρίου 2001 κυκλοφόρησε το έβδομο τεύχος του περιοδικού αυτού και στη σελίδα 12 και επ. δημοσιεύθηκε άρθρο, στο οποίο φέρεται ως συντάκτης ο δεύτερος των εναγομένων, με τον τίτλο «ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ... ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ» και στο οποίο άρθρο, φέρεται ότι εγώ ως Δημαρχιακός Πάρεδρος Αμαράντου, στο κεντρικό καφενείο του χωριού μου και παρουσία και τρίτων προσώπων [μεταξύ αυτών και του β' εναγομένου] είπα μεταξύ των άλλων και τα εξής, τα οποία συνιστούν υβριστικές – δυσφημιστικές και συκοφαντικές φράσεις για το πρόσωπό μου:

«.....και ο Πάρεδρος» δηλαδή εγώ «χαρακτήρισε ΑΝΑΘΕΜΑ αν παραχωρούσε τα έσοδα του ξενώνα στους ΑΜΑΡΑΝΤΙΩΤΕΣ!! Με χαρακτήρισε ΕΓΚΑΘΕΤΟ, και όλους μας μαζί όσοι ζούμε στην Αθήνα ΑΣΧΕΤΟΥΣ, ΑΝΗΜΕΡΩΤΟΥΣ, ΝΤΕΝΕΚΕΔΕΣ και συναφείς άλλους

χαρακτηρισμούς για να καταλήξει στο αποτέλεσμα , να ΞΕΚΟΥΜΠΙΣΤΟΥΜΕ και να μην ΞΑΝΑΠΑΤΗΣΟΥΜΕ στον AMAPANTO όλοι οι Αθηναίοι και λοιποί μετανάστες, εσωτερικοί και εξωτερικοί. Συνέχισε ότι δεν δέχεται κριτική από κανέναν μας και δεν ΤΣΙΟΛΙΖΕΙ ΜΙΑ, όπως χαρακτηριστικά μου είπε και δεν πρόκειται να ρωτήσει ούτε τη δική μας , ούτε τη γνώμη των μονίμων κατοίκων του χωριού για οποιοδήποτε θέμα [λόγια βαριά και «ασήκωτα»]....» .-

Στο κατάπτυστο και ψευδές δημοσίευμα ο β' εναγόμενος εμφανίζει εμένα ότι στις 2.9.01 στο κεντρικό καφενείο του χωριού παρουσία του καφετζή Γεωργίου Κατή, δύο κοντοχωριανών και ενός Δημάρχου του Νομού Καστοριάς και της συζύγου του είπα μεταξύ των άλλων ότι ο β' των αντιδίκων είναι «εγκάθετος» [δηλ. πρόσωπο που πληρώνεται για να αποδοκιμάζει ή επιδοκιμάζει άλλους σε συγκέντρωση], ότι όλοι οι συγχωριανοί μου που ζούν στην Αθήνα είναι άσχετοι, ανημέρωτοι, ντενεκέδες, ότι εγώ αξίωσα να ξεκουμπιστούν και να μην ξαναπατήσουν στο χωριό κανένας από τους συγχωριανούς μου που ζουν είτε στην ημεδαπή [Αθήνα και άλλες πόλεις] είτε στην αλλοδαπή.

Το παραπάνω γεγονός είναι ολότελα ψευδές και ΠΟΤΕ εγώ δεν είπα τις πιο πάνω φράσεις , ΠΟΤΕ σε καμία συγκέντρωση , σε καμία συζήτηση και σε κανένα χώρο δεν καταφέρθηκα κατά των συγχωριανών μου που ζουν στην Αθήνα , σε άλλες πόλεις ή στο εξωτερικό . Απ' αυτούς τους συγχωριανούς μου εγώ εκλέγομαι επί τρεις συνεχείς τετραετίες και συνιστούν τρόπο τινά την μόνιμη «εκλογική μου δύναμη» .

Επίσης , δεν απεκάλεσα τον β' εναγόμενο εγκάθετο . Τουναντίον είχα μαζί του μια γόνιμη και άκρως φιλική συζήτηση . χωρίς κανένας μας να εκτραπεί σε ύβρεις ή άλλους χαρακτηρισμούς. Δεν χαρακτήρισα τους Αθηναίους-συγχωριανούς μου ντενεκέδες – ανημέρωτους – άσχετους και το πιο σημαντικό ΠΟΤΕ δεν ζήτησα να ξεκουμπιστούν και να μην ξαναπατήσουν στο χωριό όλοι οι μετανάστες εσωτερικοί και εξωτερικοί.

Έτσι, ο β' εναγόμενος με το δημοσίευμά του που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «AMAPANTOS» και το οποίο κυκλοφόρησε περί τα μέσα Δεκεμβρίου 2001 στα Ιωάννινα [απ' όπου έλαβα γνώση στις 20.12.01] και στο χωριό μου Αμάραντος Κονίτσης ισχυρίσθηκε ενώπιον τρίτων και απεριόριστου αριθμού προσώπων [αναγνωστικού κοινού του περιοδικού , κύρια των συγχωριανών και συνδημοτών μου] , εν γνώσει του ψευδή

γεγονότα τα οποία ήσαν ικανά και ήδη, έβλαψαν την τιμή και την υπόληψή μου. Η συμπεριφορά αυτή του εναγομένου· και συγκεκριμένα η διάδοση ψευδών και ανυπάρκτων στοιχείων σε βάρος μου , με τα οποία αμφισβητείται η εντιμότητά μου , το ήθος μου, το αξίωμά μου και η κοινωνική μου αξιοπρέπεια , έχουν προσβάλει βάναυσα και παράνομα την προσωπικότητά μου . Συγκεκριμένα : ο εναγόμενος , γνωρίζοντας ότι η «εκλογική μου δύναμη» καθώς και ότι απολάμβανα τιμής και υπόληψης απ' όλους τους συγχωριανούς μου που ζουν, κύρια , στην Αθήνα και γενικότερα στην ημεδαπή αλλά και στην αλλοδαπή , προσπάθησε να με πλήξει και να με εμφανίσει ως εχθρικά διακείμενο έναντι αυτών και για το λόγο αυτό δημοσίευσε το συκοφαντικό δημοσίευμα στο οποίο εγώ φέρομαι να δηλώνω ότι οι συγχωριανοί μου είναι τενεκέδες και ότι δήθεν θέλω να μην ξαναπατήσουν στο χωριό και να ξεκουμπιστούν απ' αυτό!!!! Εξάλλου, ο εναγόμενος γνώριζε ότι τα γεγονότα που είναι καταχωρημένα στο δημοσίευμα είναι ψευδή , αφού ήταν παρών στο καφενείο. Ο εναγόμενος επιδιώκει με το δημοσίευμα αυτό να με μειώσει στα μάτια των συνδημοτών μου και να με εξευτελίσει ώστε να αποκόψει τους δεσμούς μου με τους συγχωριανούς μου , να επιτύχει τον πολιτικό μου ενταφιασμό και να δημιουργήσει μια αντιπαλότητα μεταξύ εμού και όλων των Αμαραντιωτών που ζούν και εργάζονται εκτός Ηπείρου .

Επειδή απ' αυτή τη συμπεριφορά του αντιδίκου και την εξ αυτής παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς μου , έχω υποστεί ηθική βλάβη , για την οποία το ελάχιστο ποσό χρηματικής ικανοποιήσεως , που δικαιούμαι να ζητήσω για την μερική , τουλάχιστον επανόρθωση της λόγω προσβολής της προσωπικότητάς μου κατάρθρ.59 ΑΚ ανέρχεται ενόψει των ειδικών χαρακτηριστικών του δημοσιεύματος , της κοινωνικής μου θέσης και της οικονομικής κατάστασής μου στο ποσό των 100.000 Ευρώ [ή 34.075.000 δραχμών] .

Επειδή το πιο πάνω αιτούμενο ποσό υποχρεούνται να μου το καταβάλουν οι εναγόμενοι αλληλέγγυα και σε ολόκληρο καθένας ο μεν πρώτος ως ιδιοκτήτης του επίμαχου περιοδικού , αλλιώς ως υπεύθυνος από το νόμο και δ/ντής αυτού [αντικειμενική ευθύνη όπως εκθέτω στην μετώπη της παρούσας] και ο δεύτερος ως συντάκτης του ενδίκου δημοσιεύματος.-

Β' ΑΙΤΗΜΑ :

Με την παρ. 6 του άρθρου μόνου του Ν.1178/1981 , όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρ. 32 του Ν. 1941/1991 , ορίζεται ότι, σε περίπτωση που γίνει δεκτή η αγωγή του άρθρου αυτού σε βάρος του εντύπου, το δικαστήριο, εφόσον έχει υποβληθεί αίτημα , διατάσσει με την καταψηφιστική του απόφαση και την καταχώριση στο έντυπο αυτό περιλήψεως της αποφάσεως.

Επειδή , πέραν της καταβολής σε μένα του πιο πάνω αιτουμένου ποσού , πρέπει να υποχρεωθεί ο πρώτος εναγόμενος ως ιδιοκτήτης του περιοδικού ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ να προβεί με δαπάνες του σε δημοσίευση περίληψης της απόφασης που θα εκδοθεί σε δύο ημερήσιες τοπικές εφημερίδες [των Ιωαννίνων] καθώς και στο ένδικο περιοδικό ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ . Σε περίπτωση αρνήσεώς του να απειληθεί κατ' αυτού προσωποκράτηση και χρηματική ποινή 3.000 ΕΥΡΩ .-

Επειδή εν προκειμένω συντρέχει η δωσιδικία της αξιόποινης πράξεως δεδομένου ότι κατ' άρθρ.122 παρ.2 ΚΠΔ ως τόπος διάπτραξης του ποινικού αδικήματος θεωρείται ο τόπος κυκλοφορίας του εντύπου [Ιωάννινα και Αμάραντος Κονίστης].

Επειδή η απόφαση που θα εκδοθεί πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή .-

Γι' αυτό

ΖΗΤΑΩ : Να γίνει δεκτή η παρούσα αγωγή μου. -

Α] Να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι , για την αιτία που προηγούμενα ιστορώ, αλληλέγγυα και σε ολόκληρο ο καθένας , να μου καταβάλουν το χρηματικό ποσό των 100.000 ΕΥΡΩ , εντόκως από της επιδόσεως της παρούσας μέχρι την εξόφληση.

Β] Να υποχρεωθεί ο πρώτος εναγόμενος – ιδιοκτήτης του περιοδικού – να δημοσιεύσει σε δύο τοπικές εφημερίδες καθώς και στο ένδικο περιοδικό ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ περίληψη της αποφάσεως που θα εκδοθεί εντός 15 ημερών από την κοινοποίηση σ' αυτόν της απόφασης και σε περίπτωση αρνήσεώς του να απειληθεί κατ' αυτού χρηματική ποινή 3.000 ΕΥΡΩ και προσωπική

ΑΜΑΡANTOS

Να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή γιαπόφαση που θα εκδοθεί Και να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στην δικαστική μου δαπάνη και αμοιβή του πληρεξουσίου μου δικηγόρου.-

Ιωάννινα 7/1/2002

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος.-

ΣΦΡΑΓΙΔΟΣ ΚΑΣΙΟΥΜΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΘΕΑΤΡΟΥ 5 - 450 21 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
TEL: 2351 32733 - FAX: 2351 32734
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΗΛΕΦΟΝΟ: 2351 32735

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΑΓΩΓΗΣ

Αριθ. 20/2002

Στα Ιωάννινα και στο Κατάστημα του Πρωτοδικείου, σήμερα στις 17-1-2002,
ημέρα Τετάρτη και ώρα 13.00μμ
εμφανίστηκε στο Γραμματέα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ιωαννινών δικηγόρος
Γιάννης Καϊσίδης
και κατέθεσε το παραπάνω δικύγραφο αγωγής.

Για την παραπάνω πράξη συντάχθηκε η έκθεση αυτή η οποία υπογράφεται νόμιμα.

Ο καταθέσας

Φ Γραμματέας

(Γ. Καϊσίδης)

(Γιάννης Καϊσίδης)

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ: ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ

Αριθ. Πιν. 31

Δικάστημα 16-5-2002

Ημέρα Τετάρτη

Ωρα 9.00μμ

Ιωάννινα 17-1-2002

Φ Γραμματέας

(Γιάννης Καϊσίδης)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ Ο

Ιωάννινα 17-1-2002

Φ Γραμματέας

PP

Γιάννης Καϊσίδης

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής παραγγέλεται να επιδώσει νόμιμα την παρούσα προς τον...Παναγιώτη Ζαχάρη? προς γνώση του και διά τα έννομα αποτελέσματα καλούμενο όπως προσέλθει στο γραφείο του υπογράφοντα πληρεξούσιου δικηγόρου μου Γεωργίου Κασιούμη οδός Δωδώνης αριθμ. 5 – Ιωάννινα στις 5 Μαρτίου 2002 ημέρα Τρίτη και ωρα 12 μεσημβρινή προκειμένου να επιχειρηθεί εξώδικη επίλυση της διαφοράς που με σαφήνεια περιγράφεται στην παρούσα αγωγή σύμφωνα με το άρθρο 214^Α ΚπολΔ.

Σε περίπτωση που δεν επέλθει η κατά τα άνω εξώδικη επίλυση της διαφοράς καλώ τον αντίδικο προς συζήτηση της αγωγής μου όταν και όπου προηγούμενα ορίζεται .-

Ιωάννινα 23/1/2002

Ο Διληπρεξούσιος Δικηγόρος.-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΙΟΥΜΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΣΑΡΩΝΗΣ 5 - 45221 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ. (0651) 32733 FAX (0651) 72735
Α.Φ.Μ. 028 228 201 ΔΟΥ Α' ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Αριθμ. Γραμματίου 042404

Ιωάννινα 17-1-02

Δ/ Γραμματέας

~~Α.Σ.Π. 201~~ /200...
2Α.Β.Ω...../200...
2

ΠΡΟΣ

Τον κ. Εισαγγελέα Πλημμ/κών Ιωαννίνων.-

ΕΓΚΛΗΣΗ

Βασιλείου Ζακόπουλου του Σωτηρίου, κατοίκου Ιωαννίνων [Στ. Σαράφη 4].-

ΚΑΤΑ

1] Θωμά Τσώχου του Ζήκου, κατοίκου Αθηνών – Αμπελόκηποι [Ραψάνης αριθμ. 6]

2] Κατά παντός υπευθύνου που εμπλέκεται στις πιο κάτω περιγραφόμενες αξιόποινες πράξεις .-

=====

Αξιότιμε κ. Εισαγγελέα,

είμαι δημόσιος υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών του κλάδου εφοριακών και συγκεκριμένα υπηρετώ στο Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος [Σ.Δ.Ο.Ε] – Περ/κή Διοίκηση Ηπείρου [με έδρα τα Ιωάννινα].- Ταυτόχρονα έχω εκλεγεί συνεχώς επί δύο τετραετίες Πρόεδρος της [τότε] Κοινότητας Αμαράντου Κόνιτσας και την τελευταία τετραετία έχω εκλεγεί, ξανά, Δημαρχιακός Πάρεδρος του δ.δ. Αμαράντου. Επίσης είμαι επί 11 χρόνια Πρόεδρος της «Αναπτυξιακής εταιρείας AMAPANTOS AE», διετέλεσα Αντιπρόεδρος του Αναπτυξιακού Συνδέσμου του Δήμου Κόνιτσας και Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου Περιοχής .. Οι περισσότεροι συν-δημότες μου [περίπου 300] κατοικούν στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις . Το χωριό μου αριθμεί περί τους 40 μόνιμους κατοίκους.

Στην Αθήνα εκδίδεται κάθε τετράμηνο το περιοδικό με τον ονομασία «AMAPANTOS» από τον εκδότη και υπεύθυνο Παναγιώτη Ζακόπουλο του Στεφάνου, κάτοικο Αθηνών [Κρήτης 23 – Χαλάνδρι].-

Περί τα μέσα Δεκεμβρίου 2001 κυκλοφόρησε το έβδομο τεύχος του περιοδικού αυτού και στη σελίδα 12 και επ. δημοσιεύθηκε άρθρο του μηνυομένου με τον τίτλο «ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ...ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ» και στο οποίο άρθρο, φέρεται ότι εγώ ως Δημαρχιακός Πάρεδρος Αμαράντου, στο κεντρικό καφενείο του χωριού μου και παρουσία και τρίτων προσώπων [μεταξύ αυτών

και του μηνυομένου] είπα μεταξύ των άλλων-και τα εξής , τα οποία συνιστούν υβριστικές – δυσφημιστικές και συκοφαντικές φράσεις για το πρόσωπό μου : «.....και ο Πάρεδρος χαρακτήρισε **ΑΝΑΘΕΜΑ** αν παραχωρούσε τα έσοδα του ξενώνα στους **ΑΜΑΡΑΝΤΙΩΤΕΣ!!** Με χαρακτήρισε **ΕΓΚΑΘΕΤΟ** , και όλους μας μαζί όσοι ζούμε στην Αθήνα **ΑΣΧΕΤΟΥΣ, ΑΝΗΜΕΡΩΤΟΥΣ, ΝΤΕΝΕΚΕΔΕΣ** και συναφείς άλλους χαρακτηρισμούς για να καταλήξει στο αποτέλεσμα , να **ΞΕΚΟΥΜΠΙΣΤΟΥΜΕ** και να μην **ΞΑΝΑΠΑΤΗΣΟΥΜΕ** στον **ΑΜΑΡΑΝΤΟ** όλοι οι Αθηναίοι και λοιποί μετανάστες, εσωτερικοί και εξωτερικοί. Συνέχισε ότι δεν δέχεται κριτική από κανέναν μας και δεν **ΤΣΙΟΛΙΖΕΙ ΜΙΑ**, όπως χαρακτηριστικά μου είπε και δεν πρόκειται να ρωτήσει ούτε τη δική μας , ούτε τη γνώμη των μονίμων κατοίκων του χωριού για οποιοδήποτε θέμα [λόγια βαριά και «ασήκωτα»....» .-

Στο κατάπτυστο και ψευδές δημοσίευμα ο μηνυόμενος εμφανίζει εμένα ότι στις 2.9.01 στο κεντρικό καφενείο του χωριού παρουσία του καφετζή Γεωργίου Κατή, δύο κοντοχωριανών και ενός Δημάρχου του Ν.Καστοριάς Καστοριάς και της συζύγου του είπα μεταξύ των άλλων ότι ο μηνυόμενος είναι εγκάθετος [δηλ. πρόσωπο που πληρώνεται για να αποδοκιμάζει ή επιδοκιμάζει σε συγκέντρωση], ότι όλοι οι συγχωριανοί μου που ζούν στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις είναι άσχετοι, ανημέρωτοι, ντενεκέδες, ότι εγώ αξίωσα να ξεκουμπιστούν και να μην ξαναπατήσουν στο χωριό κανένας από τους συγχωριανούς μου που ζουν είτε στην ημεδαπή [Αθήνα και άλλες πόλεις] είτε στην αλλοδαπή.

Το παραπάνω γεγονός είναι ολότελα ψευδές και συγκεκριμένα εγώ , όχι μόνο κατά την πιο πάνω συζήτηση στο καφενείο του χωριού δεν καταφέρθηκα κατά των συγχωριανών μου , αλλά ποτέ μου , στα 12 χρόνια που ασκώ την τοπική εξουσία σύμφωνα με τον Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα δεν στράφηκα κατά των συγχωριανών μου Αθηναίων και άλλων, δεδομένου ότι απ' αυτούς εκλέγομαι.-

Έτσι, δεν απεκάλεσα τον μηνυόμενο εγκάθετο . Τουναντίον είχα μαζί του μια γόνιμη και άκρως φιλική συζήτηση , χωρίς κανένας μας να εκτραπεί σε ύβρεις ή άλλους χαρακτηρισμούς. Δεν χαρακτήρισα τους Αθηναίους- συγχωριανούς μου ντενεκέδες – ανημέρωτους – άσχετους και το πιο σημαντικό ΠΟΤΕ δεν ζήτησα να ξεκουμπιστούν και να μην ξαναπατήσουν στο χωριό όλοι οι μετανάστες εσωτερικοί και εξωτερικοί.

Κατόπιν αυτών :

Ο μηνυόμενος με το δημοσίευμά του που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «AMAPANTOS» και το οποίο κυκλοφόρησε περί τα μέσα Δεκεμβρίου 2001 και στα Ιωάννινα και στο χωριό μου Αμάραντος Κονίτσης [από όπου έλαβα γνώση στις 20.12.01] ισχυρίσθηκε ενώπιον τρίτων και απεριόριστου αριθμού προσώπων [αναγνωστικού κοινού του περιοδικού , κύρια των συγχωριανών και συνδημοτών μου] , εν γνώσει του ψευδή γεγονότα τα οποία ήσαν ικανά και ήδη, έβλαψαν την τιμή και την υπόληψή μου. Εξάλλου, ο μηνυόμενος με την δημοσίευση του, απόλυτα, αναληθούς , ως άνω, γεγονότος , επεδίωξε να με σπιλώσει κοινωνικά, να με διασύρει έναντι όλων των συγχωριανών μου, και να με μειώσει ως πολιτικό πρόσωπο , στοχεύοντας με την κοινολόγηση του πιο πάνω ισχυρισμού να πετύχει την μεταστροφή της γνώμης των συνδημοτών μου για μένα.-

Ο δόλος του μηνυούμενου – υπαιτίου , έγκειται στην ηθελημένη ενέργεια της διαδόσεως του δημοσιεύματος και τη γνώση ότι γίνεται η διάδοση [αναληθούς γεγονότος] ικανού και επιτηδείου να βλάψει την τιμή και υπόληψή μου.-

Επειδή ο μηνυόμενος τέλεσε την εξ υποκειμένου και αντικειμένου υπόσταση αδικημάτων που προβλέπονται και τιμωρούνται από το άρθρ.363 σε συνδυασμό με τα άρθρ.362 , 229 παρ.3 Π.Κ και άρθρο μόνο Ν.2243/94 , άρθρ.47 ΑΝ 1092/1938 όπως αντικ. από το άρθρ.4 παρ. 2 του Ν.1738/1988.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρ.122 παρ. 2 ΚΠΔ για αδίκημα που τελέσθηκε με έντυπο το οποίο εκδόθηκε στην Ελλάδα αρμόδιο είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου **κυκλοφόρησε μεταγενέστερα** το έντυπο, αν ο παθών κατοικεί ή διαμένει μόνιμα στην περιφέρεια αυτή. Στην προκειμένη περίπτωση το επίμαχο έντυπο [περιοδικό] κυκλοφόρησε στο χωριό μου Αμάραντο – Κονίτσης και στα Ιωάννινα [όπου έλαβα γνώση και όπου κατοικώ] και ως εκ τούτου αρμόδιο, τοπικά, να κρίνει την υπόθεση που εισάγεται με την παρούσα , είναι το Τριμελές Πλημμ/κείο Ιωαννίνων.-

Γι' αυτό

ΜΗΝΥΩ αυτόν καθώς και κάθε τρίτο που τυχόν εμπλέκεται στις πιο πάνω πράξεις , ενώπιον Σας και ζητάω την άσκηση ποινικής δίωξης κατ αυτών και την δικαία κατά νόμο τιμωρία τους .

Μάρτυρα προτείνω τον Γεώργιο Κατή του Παναγιώτη , κάτοικο Αμάραντου Κονίτσης Ν. Ιωαννίνων.-

— ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ —

ΔΗΛΩΝΩ παράσταση πολιτικής αγωγής και αξιώνω, με επιφύλαξη, το χρηματικό ποσό των 1.000 δρχ. ή 2,93 ΕΥΡΩ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της επελθούσας σε βάρος μου ηθικής βλάβης εξαιτίας του πιο πάνω δημοσιεύματος. Έπισυνάπτω το αριθμ. 42404/02 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΡΑΤΟΣ ΧΑΡΑΚΗΣ,

Ιωάννινα 10/1/02

Ευπειθέστατα ο μηνυτής.-

Στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Ιωαννίνων σήμερα..17.-1.-02.

ημέρα Πέμπτη και ώρα 11.00 μ.σ. ενώπιον του κ. Εισαγγελέτη
τοδικών..... Φ. 1 ΙΩΝΩΑ..... παρουσία και της Γραμματέας
..... Α. Κυριακίνη παρ.: υσιάστηκε ο.... Β. Α. Ζ. Ε. Η. Ρ.
Σαμ. Λαζαρίδης και σφικτά παρέδει το Δ.Τ. Φ. - 461991/01.
κατέθεσε την από 10-1-02 μενυσή του χυτό του Συντριβανού.
..... Τακ. χωρ. και βεβαίωσε προφορικά το περιεχόμενό της

Ο Καταθέτας

Ο Εισαγγελέτης

Η Γραμματέας

; του Φ αριθμ. 461221/01, δελτίου ταυτότητας
Υ. Α. Δωδαείου

ΕΝΟΡΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΥΤΗ

Στα Ιωάννινα σήμερα τη 17 του μήνα Δεκεμβρίου
του έτους 2002 ημέρα Δευτέρα και ώρα 11:45'
ενώπιον του Εισαγγελέα Θ. Λιούτζα
και του Γραμματέα Α. Κίφου
εμφανίστηκε ο (η) πιο κάτω μηνύτης που το ρωτήσαμε για
την ταυτότητά του και απάντησε.

Ερ. Πώς ονομάζεστε κλπ.

Απάντ. Βασίλειος Σαμόπουλος
Γεννήθηκα στην Κόνιτσα και κατοικώ στην Αδωνιά
ετών 52 επαγγέλματος Δημ. υπόλληφος
Ελληνος και Χριστ. Ορθόδοξος.

Ερ. Γνωρίζετε και συγγενεύετε με την κατηγορούμενη

Απ. Τη γνωρίζω απλώς.

Ορκίστηκε σύμφωνα με τα άρθρα 218 και 219 του Κ.Π.Δ., αφού
έθεσε το δεξί του χέρι στο Ιερό Ευαγγέλιο.

Ερ. Καταρηνύσατε αυτόν και για ποιά αιτία;

Απ. Μάλιστα για την πράξη που αναφέρω στη μήνυσή μου.

Την αναγνώσαμε την από 10-1-02

μήνυσή της και βεβαίωσε το περιεχόμενό της.

Έχετε τιποτες άλλο να προσθέσετε και γράμματα γνωρίζετε;

Απ. Όχι και γράμματα γνωρίζω.

Την παρόντα αφού ανέγνωσαν, υπεγράψαν.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ο ΜΗΝΥΤΗΣ

ΑΜΑΡANTΟΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΜΑΡANTΟΥ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΩΡΓΙΟΣ»
Μενάνδρου 20 Αθήνα
Τηλ. 0105245268
Αριθμ.Πρωτοκόλλου

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΜΑΡANTΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Δ/ΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ
Παλλάδος Αθηνάς 48 Παλλήνη Αττικής
Τ.Κ 15351 Τηλ.0106668801 ΦΑΞ 0106031136
Αριθ. Πρωτοκόλλου 7

Αθήνα 8 -2 -2002

Προς τους

- 1.Βασίλειο Ζακόπούλο
Στ. Σαράφη 4 Ιωάννινα
- 2.Θωμά Τσώχο
Ραψάνης 6 Αμπελόκηποι
Αθήνα
- 3.Παναγιώτη Ζακόπουλο
Κρήτης 23 & Χαλκίδος
Κ. Χαλάνδρι Αθήνα

Αγαπητέ Βασίλη,Μάκη και Παναγιώτη

Σαν χωριανοί, σαν φίλοι, σαν συγγενείς σας ευχόμαστε να πρυτανεύσει η λογική και να δώσετε μια λύση στο πρόβλημα που πρέκυψε.

Θα προσφέρετε μεγάλη υπηρεσία στον τόπο μας αν με αμοιβαίες υποχρήσεις καταφέρετε και δε φθάσετε στις αίθουσες των δικαστηρίων

Θα είστε φωτεινό παράδειγμα αν αποδείξετε ότι η αγάπη και το μόνιασμα μεταξύ μας είναι αδάμαντινος τοίχος που προσκούουν και διαλύονται όλα τα κακά.

Πρέπει να αποδείξετε ότι οι γκρίνιες και τα μίση ανήκουν στο παρελθόν. Το ποτάμι δε γυρίζει πίσω. Προχωράμε μπροστά και πασχίζουμε για το καλό του χωριού μας.

Δεν έχουμε να μοιράσουμε τίποτε.

Είμαστε χωριανοί,φίλοι, συγγενείς,αδέλφια.

Στόχος μας η αγάπη και το μόνιασμα.

Τα Δ.Σ. της Αδελφότητας και του Πολιτιστικού συλλόγου του χωριού μας που ομόφωνα υπογράφουν αυτό το κείμενο είναι κοντά σας.

Με αγάπη

Για το Δ.Σ. της Αδελφότητας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κων/νος Δ. Παναγιωτίδης

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Φωτιος Σ. Παναγιωτίδης

Για το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Χρήστος Ν. Κούκης

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Παναγιώτης Ι. Κούκης

ΣΕΒΑΣΤΟΙ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΧΩΡΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Λυπάμαι ειλικρινά που αναγκάζομαι να μεταφέρω τέτοια γεγονότα, (αγωγή-μήνυση) που μόνο δυσάρεστες επιπτώσεις έχουν.

Το γεγονός εντάσσεται σ' αυτό που από το πρώτο τεύχος είχα επισημάνει μετά την ανακοίνωση για την έκδοση του περιοδικού.

Στην αρνητική αντίδραση, στη σκυθρωπή πλευρά, η οποία όμως δεν ήταν ικανή να θίξει την ουσία της υποθέσεως δηλ. την έκδοση και την όλη προσπάθεια. Ήταν ως επίπλασμα στην επιφάνεια, λεπτή κρούστα στο κέλυφος και ασφαλώς διόλου δεν κατάφερε να θίξει και πολύ περισσότερο να συγκλονίσει το ψυχικό μου θεμέλιο και την απόφασή μου. (Τεύχος 1ο σελ. 4).

Και όσο κι αν γίνονται πιο επιθετικά τα φαινόμενα, σίγουρα την απόφασή μου δεν πρόκειται να την συγκλονίσουν. Δεν πρόκειται ν' αναλωθώ σε μικροπρέπειες, μικροεγωισμούς, σε τιπποτένια, ανούσια και ευτελή. Δεν διακατέχομαι από το σύνδρομο της εκδίκησεως. Η εκδίκηση είναι χαρακτηριστικό των ανίσχυρων, αυτών που αναζητούν το κέρδος στο κενό.

Θα υπερασπίσω όμως το δικαίωμα της Ελευθεροτυπίας, το Δικαίωμα της Ελεύθερης Εκφράσεως της Γνώμης του καθένα μας, το Δικαίωμα της Κριτικής και του Διαλόγου, την καταγραφή της παραδόσεως, των ενθυμήσεων, των γεγονότων. Θα αντισταθώ με όλες τις νόμιμες και φυσικές μου δυνάμεις, σε κάθε προσπάθεια εκφοβισμού και φίμωσης όλων των συγχωριανών νέων και υπερήλικων, για θέματα που αφορούν το χωριό.

Η νοοτροπία ή η τακτική της σιωπής, εξυπηρετεί συμφέροντα πέραν του συνόλου των Αμαραντιωτών.

Το δε μιλώ, δεν αντιδρώ, αποτελεί συνέργια. Όσο για το δικαίωμα της ελευθεροτυπίας και διατυπώσεως της γνώμης, είναι αναφαίρετο κάθε πολίτη και κατακτήθηκε με αγώνες και θυσίες.

- Ο Βολταίρος, έδινε ακόμη και τη ζωή του για να υπερασπιστεί την ελευθερία του Λόγου του άλλου, ακόμη κι αν διαφωνούσε.

- Ο I. Κολοκοτρώνης ο «Γενναίος» υπασπιστής του Όθωνα, κατέθεσε το σπαθί του, προκειμένου να ελευθερωθεί δημοσιογράφος της εποχής, ονόματι Τριανταφύλλου, επειδή είχε καταδικαστεί για κριτική στον ίδιο τον Όθωνα.

- Οι δε πρώτοι Ιερείς του χωριού μας κατέγραφαν τα γεγονότα της εποχής τους στο περιθώριο του Ιερού Ευαγγελίου, προκειμένου να τα διασώσουν και να φθάσουν στην εποχή μας.

- Ελευθερία εκφράσεως, Διάλογος και καταγραφή λοιπόν!!!

Το χωριό χωρίς «αυταρχισμό» μπορεί να ζήσει, χωρίς αρχές και αξίες, χωρίς αλληλοσεβασμό όμως όχι.

Οι αναγνώστες έχουν Γνώση, Ένστικτο και Κρίση και ο «Τελικός Λόγος» ανήκει πάντα σ' αυτούς, στους Αμαραντιώτες!!!

- Ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου για τα δεκάδες τηλέφωνα και για κάθε εκδήλωση συμπαραστάσεως στο περιοδικό, σας υπόσχομαι να σταθώ στο ύψος των περιστάσεων και να συνεχίσω το έργο που όλοι αγκαλιάσατε και στηρίζατε, γιατί αυτό είναι η φωνή σας.
- Ο κ. Βασίλειος Σωτ. Ζακόπουλος είναι ο πρώτος εκλεγμένος ως επικεφαλής των κατοίκων (πρόεδρος-πάρεδρος) στην Ιστορία του χωριού που κάνει αγωγή και μηνύει κατοίκους του, αυτό έτσι... για την ιστορία!!!

‘Ο, τι μας ενώνει χωριανοί,
όχι ό, τι μας χωρίζει.

Παν. Στ. Ζακόπουλος

Στο καφενείο τις απόκριες· αναμνηστική·
η κ. Ευαν. Παπαμιχαήλ, αρ. κ. Χ. Παπαγιαννόπουλος,
κ. Γ. Ζιώγας, κ. Γ. Γκουγκαράς,
κ. Στ. Τσάτσης, κ. Σ. Νάκος, κ. Ν. Κούκης,
κ. Κ. Κούκης και ο κ. Σ. Πορφύρης

ΟΙ ΑΝΩΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Αριστ. κάτω: Γ. Νόκος, Ζ. Στάγιος, Παπαθανάστης Γεράσης, Σ. Παπαγιάννης, Γ. Μητσόπουλος, Α. Τσώχος, Κ. Παπαγιάννης, Δ. Ζιάκος, Θ. Ζιάκος, Λ. Βλαχάβας, Κ. Κασιόλας.

Μεσαία: Γ. Παπαμιχάλης, Π. Κωστάπης, Χ. Παπαγιάννης, Σ. Γιανάπης, Κ. Νάκος, Κ. Ντάψης, Ι. Ντισάκας, Χ. Τάσσης, Κ. Παναγιωτίδης, Αθ. Πρόκος, Π. Σκορδάς.

Επάνω: σπη μέση ο Π. Ζιάκος. (Τα ονόματα με επιφύλαξη. Φωτ/φία Κ. Νίκη Στάγιου, την οποία θερμά ευχαριστώ για την προσφορά της. Πιθανή χρονολογία, 1935-38).

Η Λία Παπαγιάννη στο γάιδαρο. Αριστερή πρώτη σειρά Χρυσάνθη Σκορδά, Νίκη Μάκκα, Χρήστος Μάκκας, 2η σειρά, Δημ. Πορφύρη, Μαρ. Σκορδά, Γιολάντα Ζιάκου, Φλώρα Μάκκα, Αγνή Τσάτση, Κώστας Τσάτση, Βασιλεία Πορφύρη. Δεξιά Γεώργιος και Χρήστος Καπής.. Όρθιοι από αριστερά: Δημ. Κασιόλα, Ε. Σκορδά, Χαρ. Μάκκας, Θωμαΐς Σκορδά, Β. Κασόλα, Σ. Κούκης, Χαρίσης Μπλάνος.

**ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ ΑΕ
ΕΔΡΑ ΚΟΝΙΤΣΑ**

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Τακτικής δεύτερης επαναληπτικής συνέλευσης των μετόχων

Σύμφωνα με το νόμο και το καταστατικό της εταιρίας καλούνται οι κ. κ.
Μέτοχοι σε ετήσια δεύτερη επαναληπτική τακτική γενική συνέλευση την
Παρασκευή 28 Δεκεμβρίου 2001 και ώρα 5 μ.μ σπήλιαν έδρα της εταιρίας στο
Δημαρχείο Κόνιτσας.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Υποβολή και έγκριση έκθεσης ΔΣ και Ελεγκτών για την χρήση 2000.
2. Υποβολή και έγκριση Ισολογισμού και των αποτελεσμάτων χρήσης 2000.
3. Απαλλαγή από κάθε ευθύνη αποζημίωσης των μελών του Δ.Σ. και των Ελεγκτών.
4. Εκλογή Ελεγκτών για την χρήση 2001.
5. Αύξηση μετοχικού κεφαλαίου
6. Εκλογή νέου Δ.Σ.
7. Διάφορες Ανακοινώσεις.

Οι Μέτοχοι που επιθυμούν να παραστούν στην Γ.Σ. πρέπει να καταθέσουν τις μετοχές τους στο ταμείο της Εταιρίας ή σε μια αναγνωρισμένη Τράπεζα και να παραδώσουν τις αποδείξεις κατάθεσης των μετοχών στην εταιρία τουλάχιστον πέντε ημέρες πρίν από την παραπάνω ημερομηνία.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

- Αυτό το έγγραφο έφθασε στην «Αδελφότητα» χωρίς ημερομηνία και υπογραφές. Σκοπός είναι υποτίθεται η ενημέρωση των μετόχων. Η «Αδελφότητα» όμως δεν έχει τέτοιο σκοπό. Και μέτοχοι δεν είναι μόνο στην Αθήνα, αλλά σ' όλη την Ελλάδα ίσως και στο εξωτερικό. Όφειλε λοιπόνη εταιρεία να μας ενημερώσει όλους με επιστολές όπως είχε κάνει όταν ενδιαφέρόταν για την ιδρυση και αργότερα για την πώληση μετοχών. Το συγκεκριμένο, δεν αποτελεί παρά μόνο δικαιολογία ότι «εμείς ειδοποιήσαμε...» όπως ειδοποίηση θεωρούν και ένα χαρτί στις ακακίες το 15αύγουστο. Όχι κύριοι δεν θέλετε να ενημερώσετε και το σκοπό του ξέρετε μόνο εσείς.

Σε επίσκεψή μου ο κ. Κων/νος Γαργάλας (λογιστής εταιρείας) μου παρέδωσε τα

παρακάτω ονόματα ως εκλεγμένα στις 28 Δεκεμβρίου του 2001. **Φυσικά πρόσωπα:** **Κώστας Παπαμιχαήλ, Κοσμάς Ζάμπος, Βλάνος Παναγιώτης - Δήμου· Βασίλης Ζακόπουλος, Δήμητρα Κατή, Καλτσιούνης Χρόνης, Χαρίλαος Κοντογιάννης, Παπαμιχαήλ Θωμάς, Μακόπουλος Χαράλαμπος, Βλάχος Δημήτριος.**

Και ερωτώ:

Οι εκλεγμένοι είχαν ειδοποιηθεί; Έχουν υπογράψει; Παρευρίσκονταν; Έχουν τις προϋποθέσεις; Μπορούν να βοηθήσουν την εταιρεία και με ποιο τρόπο; Με τις σπουδές τους; Με την εμπειρία τους; Γιατί δεν ειδοποιήθηκαν άτομα, που είχαν δείξει ενδιαφέρον το τελευταίο διάστημα με γνώσεις επί του αντικειμένου; Ενδιαφερόσαστε για το καλό της εταιρείας; Για τον αναπτυξιακό προορισμό της; **Χωριανοί και μέτοχοι.** Θ' αφήσουμε να χαθούν τα δικαιώματα τα δικά μας και της Κοινότητας; Ζητείστε να ενημερωθείτε με λεπτομέρειες από την εταιρεία. Ελπίζω να το κάνει...

Οι υποψήφιοι του χωριού μας στις προσεχείς Δημοτικές εκλογές

Τα προβλήματα του χωριού μας είναι πολλά και σοβαρά, για την επιδείνωση και την μη επίλυσή τους κατά τη γνώμη μου ευθύνεται ο «Καποδίστριας» η αδιαφορία των κρατικών υπηρεσιών αλλά και η έλλειψη ομοψυχίας και μη ενδιαφέροντος του τοπικού συμβουλίου, και η έλλειψη συνεργασίας με τους άλλους φορείς και όλους τους κατοίκους.

Γι' αυτό ελπίζω οι νέοι υποψήφιοι να χαρακτηρίζονται από συνείδηση ευθύνης, όχι για το προσωπικό τους βόλεμα ή την εκτόνωση χαμηλών ενστίκτων ή αρρωστημένων φιλοδοξιών, αλλά **από φιλαλληλία, σεβασμό και όραμα για τον τόπο μας, το χωριό μας.**

Να μη λησμόνούν τον συγχωριανό, να μη διαχωρίζουν τους ψηφοφόρους. Τους εκλεγμένους τους θέλουμε **τίμιους, σοβαρούς, λογικούς, ν' αποτελούν Εστία Αγάπης και ειλικρίνειας.**

Εστία συνεργασίας με όλους τουλάχιστον τους φορείς. Ν' ακούγονται και να καταγράφονται οι απόψεις όσο γίνεται περισσότερων Αμαραντιωτών, για να βοηθήσουν έτσι στο καλύτερο αύριο και **να μπουν παρακαταθήκη αρχές και αξίες, για τους νέους ανθρώπους, για τις επερχόμενες γενιές, αν θέλουμε να υπάρχει μέλλον.**

- Εάν κάποιος από τους υποψήφιους θέλει να δημοσιεύσει θέσεις και απόψεις, το περιοδικό είναι πάντα στη διάθεσή του.**

- Παραθέτω ένα ποίημα στην διπλανή σελίδα από την «Ηπειρωτική Ανθολογία» του Ιωάννη Βηλαρά με τίτλο το παράπονο.

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Έτσι είναι, ναίσκε, τον καιρό
 Που χαιρόσουν βαθμό λαμπρό,
 Γιατί πλουτούσες,
 Σε όλα ήσουν θαυμαστός,
 Παντού και πάντοτε γνωστός,
 Και φημισμένος!
 Κι' αφού η τύχη σου η σκληρή
 Την σήμερο σε υστερεί
 Τα πρώτα δώρα,
 Μικροί μεγάλοι αρχινάν
 Τελείωσες να σ' αλησμονάν,
 Να μη σε ξέρουν,
 Σε τούτο, ως πράμμα φανερό
 Να ειπώ το όχι δεν μπορώ,
 Μόνε σου λέγω,
 Πώς έχεις άδικο πολύ
 Να δείχνεις κάκιτας χολή
 Κατά του κόσμου.
 Καλοστοχάσου το, κι' ευθύς
 Σωστά θα πληροφορηθείς
 Πώς όχ την τύχη
 Να παραπονεθείς μπορείς,
 Όπου σε άφηκε χωρίς
 Χρυσό σαμάρι.

(Σημ. Η ορθογραφία είναι του πρωτότυπου).

ΤΟ ΡΗΜΑΓΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ

Έξω πέφτει σιγαλά η βροχή
 κι η ψυχή το παρελθόν μου αγαπάει.
 Του πατρίου εδάφους γλυκειά ' παντοχή
 συναισθήματα κι' αναμνήσεις ξυπνάει.

Κιτρινιασμένα πέφτουνε τα φύλλα
 των δένδρων που απλώνονται στον κάμπο
 στη ράχη μου περνά μ' ανατριχίλα
 τί θάβρω μεσ' το σπίτι μου σαν θάμπω;

Λαχταριστό σπιτάκι μας παληό
 εστέγνωσε το δάκρυ απ' το μοιρολόι.
 Η σκόνη εκάθισε πολλή στον αργαλειό
 και στο παληό του τοίχου το ρολόι.

Η καρδιά μου ακόμα πολύ λαχταρά
 την κάθε γωνιά σου το κάθε πετράδι
 που διώχνει την πίκρα και φέρνει χαρά
 και τώρα και πάντα, ας είσαι ρημάδι.

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Εκυλούσαν γοργά καθαρά τα νερά
ποτίζοντας τ' ολόδροσο περβόλι
που έδινε τα φρούτα τρυφερά
και γέμιζε χαρά τη φύση όλη.

Στη γλυκειά θαλπωρή της φωτιάς
εθερμαίνοντο ψυχές και κορμιά παγωμένα.
Μανιασμένη η βροχή της αγρίου νυχτιάς
την πικρή ερημιά κλαίει θλιμμένα.

Και να! φθάνει παγερός ο χειμώνας
και της ξεριζωμμένης μας ζωής.
Τα ερείπια μόνον θα μένουν αιώνας
ειρωνίας πικρή της νεκρής πια πνοής.

Ξενιτεμένοι εμείς ποθούμε τη γαλήνη
ξαπλωμένοι στον ίσκιο της πηγής
τη γλυκειά ηρεμία που δίνει
συναυλία πουλιών ονειρώδους αυγής.

Έξω πέφτει σιγαλά η βροχή
κι' η ψυχή το παρελθόν μου αγαπάει
του πατρίου εδάφους γλυκειά παντοχή
συναισθήματα κι' αναμνήσεις ξυπνάει.

ΧΡΗΣΤΟΣ Β. ΠΟΛΙΤΗΣ
Φεβρουάριος 1963

Είσοδος σπιτιού οικ. Βασιλείου Πολίτη

Αγαπητέ Παναγιώτη

Στο περιοδικό Δεκέμβριος 2001 τεύχος 7 έγραψε μια αφήγηση σχετικά με τον Μύλο της Κοινότητας.

Θάθελα να γράψω κι εγώ μερικά από τα όσα άκουσα από τους γέροντες του χωριού μας. Το πότε χτίστηκε ο πρώτος Μύλος στη θέση αυτή που βρίσκεται ο σημερινός κανείς δεν γνωρίζει. Γνωρίζουν όμως ότι το πρώτο κτίριο κατεστράφει από πυρκαγιά το έτος 1883 και ο δεύτερος χτίστηκε μετά ένα χρόνο δηλ. το 1884. Χωρίς όμως να συμπεριλαμβάνει και τα υπόλοιπα, δηλ. **Μπατάνια** και **Νεροτριβή**. Ο Μύλος ήταν διώροφος και συμπεριλάμβανε το ισόγειο όπου ήταν η **Μυλόπετρα** με το **αμπάρι** και δίπλα ένας χώρος που καθόταν η πελατεία του Μύλου. Είχε μια σκάλα ξύλινη που ανέβαινε στο πάνω πάτωμα όπου εκεί βρισκόταν ένα δωμάτιο του Μυλωνά με τζάκι και ένα άλλο που καθόταν οι ξένοι πελάτες για να διανυκτερεύσουν. Ο εκάστοτε Μυλωνάς γι' αυτούς που διανυκτέρευσαν στο Μύλο τους έφτιαχνε **Σταχτοκούλουρα** από αλεύρι μπομπότα (καλαμπόκι) και για φαγητό λίγο γκίζα βγαλμένη από το ξινόγαλα. Σαν πρώτοι Μυλωνάδες αναφέρονται:

1) Γκέλης Παπαγιάννης, 2) Γιάννης Ντάψης (Κορδομάνος), 3) Χαρίσης Ψαρράς, 4) Λάμπρος Κυρίτσης (Τσαραπούλης), 5) Κασιόλας Σωτήριος, 6) Τσούκας Βασίλειος και εναλλάξ.

Αυτά ως το πρώτο μέρος της κατασκευής.

- Το έτος 1889 οι Επίτροποι απεφάσισαν να τοποθετήσουν Μπατάνια και Νεροτριβή, αλλά οι Μαστόροι αυτού του είδους δεν υπήρχαν στην περιοχή μας και έπρεπε να βρουν Μάστορα από το Μέτσοβο ή το Ζαγόρι και ως τον **καλύτερο Μάστορα βρήκαν τον Γιάννη Ντούκα** από τη Μηλιά του Μετσόβου, που ήταν και ειδικός σ' αυτά. Την ξυλεία που χρειάζονταν για τη δουλειά έπρεπε να την κόψουν στον Άγιο Νικόλαο, στην περιοχή του Βακουφιού. Γι' αυτό ο Γιάννης Δούκας μόλις τελείωσε την δουλειά του και παρέδωσε το έργο, **δώρισε και στον Άγιο Νικόλαο ένα Μανουάλι** που γράφει την ημερομηνία και το όνομά του, το οποίο βρίσκεται μέχρι σήμερα στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, με χρονολογία 1898.*

Το κτίριο αυτό κατεστράφει στα χρόνια της κατοχής και για ένα χρονικό διάστημα πηγαίνανε στο Μύλο της Κοινότητος Αγίας Βαρβάρας. Έτσι η Κοινότητα Αμαράντου απεφάσισε κατά το έτος 1957-58 να φτιάξει αυτό το σημερινό «καλυβάκι», που όχι με Μύλο δε μοιάζει αλλά απλώς μια μικρή «αχυροκαλύβα». Μέχρι σήμερα βρίσκεται σε άθλια κατάσταση, παρ' ότι η Κοινότητα **εισέπραξε μέχρι σήμερα άνω των Διακοσίων εκατομμυρίων δρχ** (200.000.000).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΑΤΣΗΣ

Ας ευχηθούμε ότι ο Δήμαρχος και οι πάρεδροι του χωριού, θα φροντίσουν να γίνει και πάλι ένας καλός Μύλος και εξοχικό κέντρο... ας το ελπίσουμε ότι κάτι θα γίνει, αφού πρώτα τους δώσει συγχώρεση ο Άγιος Γεώργιος απ' όπου τον «άρπαξε» η Κοινότητα.

Στέφανος Τσάτσης
(Φάνης)

* Το συγκεκριμένο μανουάλι γράφει:

ΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΧΩΡΙΟΥ ΜΗΛΙΑΣ 1898
ΕΠΙΤΡΟΠΕΥΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΤΟΥΚΑ

Σημείωση «περιοδικού». Ο τελευταίος που λειτούργησε το Μύλο ήταν ο κ. Βασ. Κυρίτσης το 1952 όπως ο ίδιος μου ανέφερε μετά από δημοπρασία που έβγαλε η εκκλησία. Τη συναλλαγή την έκανε με την εκκλησιαστική επιτροπή.

Ειδήσεις και σχόλια*

- Επίσημα στο χωριό μας το «Ευρώ» ως νέο νόμισμα έφθασε με τον ταχυδρόμο και τις συντάξεις στις 2 Ιανουαρίου του 2002.
Όπως και σ' όλη την Ελλάδα επικράτησε θλίψη για τη δραχμή, σύγχυση και προβληματισμός για τις νέες συναλλαγές.

Το αν θα πούμε αντίο, ή στο επανιδείν στη δραχμή, αυτό εξαρτάται και από τους εμπνευστές και διαχειριστές αυτής της υποθέσεως.

- Το «**Κοινοτικόν Κατάστημα**», κατόπιν δηλώσεως του Δημάρχου μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν έδρα και από τον «Πολιτιστικό» και από την «Αδελφότητα». Πριν όμως εγκατασταθούν καλό είναι για αποφυγή παρεξηγήσεων να βρεθεί μια λύση στους λογαριασμούς, κυρίως τους τηλεφωνικούς, να έρχονται δηλ. αναλυτικοί και θα είναι καλύτερη η συνεργασία να ζητηθούν αναλυτικοί όσο γίνεται περισσότεροι από τους προηγούμενους και να αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του, εάν υπάρχουν εκκρεμότητες...

- Το «**Μουσείο**» σε κάθε τόπο είναι απαραίτητο. Μέσα σ' αυτό ο κάθε επισκέπτης

μπορεί να ενημερωθεί και να διδαχθεί. Αποτελεί τμήμα της ιστορίας, κρίκο με το παρελθόν, αναδεικνύει την προσωπικότητα της περιοχής. Καιρός είναι να μεριμνήσουμε και μεις. Είχαν συγκεντρωθεί αρκετά αντικείμενα από τον τελευταίο δάσκαλο του χωριού στο νέο σχολείο και υπήρχαν εκεί μέχρι τέλος της δεκαετίας του 80 μετά ως δια μαγείας εξαφανίστηκαν. Όφειλε το τότε Δ.Σ. του «Πολιτιστικού» να τα σώσει. Ας φροντίσει το σημερινό Δ.Σ. να συγκεντρώσει το απαραίτητο υλικό και να διαμορφώσει κατάλληλα το χώρο του σχολείου για να αποτελέσει και χώρο νεολαίας, Μουσείο, βιβλιοθήκη, αίθουσα ψυχαγωγίας κι ό,τι άλλο απαιτούν οι καιροί.

- Καιρός είναι ν' αρχίζουμε να υλοποιούμε τα σχέδια για το «**Μύλο**». Εκτός από τα χρηματοδοτικά προγράμματα στα οποία πολλοί συμμετείχαν και χρησιμοποίησαν, από άλλα χωριά (βλ. και Λυκόραχη-Κλειδωνιά) εάν δεν τα καταφέρουμε ας στραφούμε στους εαυτούς μας. Ας προσφέρουμε όλοι μας ανάλογα των επιθυμιών και των δυνατοτήτων του ο καθένας. Και όλοι ανώνυμα. Σε καμία περίπτωση επωνύμως όπως ήδη έχει εκδηλώσει το ενδιαφέρον Αμαραντιώτης για να διαθέσει «μεγάλο» οικονομικό πτοσόν. Έτσι θα δημιουργηθούν έριδες, αντιζηλίες και δυσμενή σχόλια. Η αξία της προσφοράς είναι στην ανωνυμία και στην ανιδιοτέλεια. Πέραν όμως του οικονομικού, χρειάζεται και **προσοχή στη μελέτη**. Πρέπει να γίνει με την επίβλεψη ειδικών. Μερικοί νομίζουν ότι εξωραΐζουν το χώρο ή το κτίσμα, αλλά ουσιαστικά το καταστρέφουν, όπως έγινε κατά τη γνώμη μου με το γεφύρι του Ζιάσιακα. Ακόμη και τμηματικά να γίνει, χρειάζεται **ολοκληρωμένη μελέτη ειδικού** και ειδικός δεν είναι ο εργολάβος, ο Αλβανός εργάτης ή ο οποιοσδήποτε πρόεδρος. Είναι ο επαγγελματίας ο εξειδικευμένος και απ' αυτόν πρέπει να αρχίσουμε. Πρώτα από τη μελέτη και το σχέδιο.

- **Παράπονα** διατυπώνονται από τους κατοίκους για το μοναδικό δρομολόγιο του ΚΤΕΛ της Τρίτης. Όχι μόνο γιατί είναι μια φορά την εβδομάδα αλλά και σαν ημέρα δεν εξυπηρετεί. Τι να ψωνίσεις για το Σαββατοκύριακο και τις γιορτές και τι να προμηθευτείς απ' την Τρίτη για το Πάσχα; Έτσι αναγκάζονται να χρησιμοποιούν ταξί, δυσβάσταχτο για τις χαμηλές τους συντάξεις. Άλλα ποιός ενδιαφέρεται;

- Ο κ. Κων/νος Δάφης έκανε **πρόταση** στον κ. Φώτη Στέρτσο, αντιπρόεδρο του «Πολιτιστικού» για **εξοπλισμό** της αίθουσας του σχολείου που χρησιμοποιείται για **ιατρείο**. Θέρμανση, καρέκλες, κρεβάτι κι ό,τι άλλο χρειασθεί. Και δεν μας τιμά καθόλου, που τόσα χρόνια δεν ενδιαφερθήκαμε για τους δικούς μας ανθρώπους, ξεπάγιαζαν και στέκονταν όρθιοι. Ποιά η αποστολή των εκλεγμένων, εάν όχι πρωτίστως η μέριμνα των υπέργηρων κατοίκων που συνήθως είναι και ασθενείς;

- Με τους **βοσκότοπους** τι γίνεται; Βγήκαν σε δημοπρασία; Μπήκαν ποινικές ρήτρες; Ή πάλι θάχουμε τα γελάδια στα σπίτια μας; Να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Δεν είναι δυνατόν να εμπαιζεται ένα ολόκληρο χωριό. Ο Κοκοβές τα βόσκει στο Μύλο και στο Μπόγκοβο, τις ποτίστρες ποιος τις έβαλε; Ποιοί πήραν την απόφαση; Η πρόταση κτηνοτρόφου να μπουν ποτίστρες στου Μήτσιου (Μακρύκαμπο), να ελεγχθεί

γιατί οι εκτάσεις είναι ιδιωτικές και πρέπει να διασφαλίζονται οι τίτλοι. Όπως και στο Κορσάτσικο. Όλη η έκταση είναι ιδιωτική. Άρα στην δικαιοδοσία του «Πολιτιστικού» για τη διαχείριση δηλ. την ενοικίαση. Εκεί γίνεται παράνομη βόσκηση, γιατί;

- Θέμα των **υπαίθριων σφαγείων** τέθηκε στο Δημοτικό συμβούλιο το Φεβρουάριο. Είναι σοβαρό αδίκημα και να το έχουν υπ' όψιν τους όσοι προμηθεύονται απ' αυτά.

- Μοσχάρι κατασπαραγμένο βρέθηκε στου «Πούλιου» πέρυσι. Αργότερα έμαθα ότι ήταν άρρωστο και είχε ψοφήσει.

- Με τον **υλοτομικό συνεταιρισμό** τι γίνεται; Είναι ακόμη τα ίδια μέλη; Είναι στα πλαίσια της νομιμότητας, με συνταξιούχους και με τεθνεόντες; Πώς γίνεται η διαχείριση; Εάν είναι νόμιμο να γίνεται ανάθεση από συνεταιρισμό-σφραγίδα, γιατί να μην αναλάβει την εμπορία ο «Πολιτιστικός» να δει επιτέλους κάποιο όφελος και το χωριό από το δάσος του, που τόσους αγώνες αίματος έδωσε γι' αυτό.

- **Χιόνι** είκοσι πόντους περίπου έριξε ξημερώματα 24 Μαρτίου. Ας ελπίσουμε ότι δεν έκανε ζημιά στα ήδη ανθισμένα δέντρα και στα κλαδεμένα και μπουμπουκιασμένα κλήματα. Κατά τ' άλλα το τοπίο ήταν μαγευτικό και δεν το κρύβω πως ήταν μια πολύ ευχάριστη έκπληξη. Μας εμπόδισε όμως να βγούμε στα χωράφια με τα κουδούνια να διώξουμε τα... φίδια και τις γκουσταρίτσες... που ξαναμαζεύτηκαν πολλές πάλι... Θα βρούμε όμως την ευκαιρία να τις διώξουμε.

- Αύξηση **στο νερό** είχαμε. Πέρυσι 2.500 φέτος 4.000 η σύνδεση. Η νέα δεξαμενή στου Βλάχου που κοντεύει να παλιώσει είναι ακόμη εκτός δικτύου, γιατί;

Οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού αναφέρονται πάντα με πολύ σοβαρότητα για μεταφορά του νερού με το παλιό αυλάκι από τη Δέση, που έτσι κι αλλιώς πάει χαμένο.

Και δεν είναι τόσο δύσκολο όσο φαίνεται εν πρώτοις, ειδικά σήμερα με τα μέσα που υπάρχουν. Θα είναι μεγάλη η εξυπηρέτηση τουλάχιστον για το πότισμα των κήπων, των αμπελιών, των δέντρων. Σε πρόταση στο Δήμαρχο απάντησε ότι δεν του το έθεσε κανείς μέχρι σήμερα.

- **Τα τζουτζουνίδια** δεν έγιναν δυστυχώς φέτος (;

- Στο χωριό βρέθηκε τις απόκριες ο Πρόεδρος της «Αδελφότητας» κ. Κων/νος Παναγιωτίδης και άφησε ένα ταψί χαλβά στο καφενείο του κ. Κώστα Κούκη για να μοιραστεί σε όποιους περνάνε. Ήταν προσφορά προσωπική και όχι της «Αδελφότητας». Τον ευχαριστούμε και... καλές δουλειές.

- **Άρχισε η Αγιογράφηση του Αγίου Γεωργίου.** Την απόφαση έλαβε ο πρόεδρος

της εκκλησιαστικής επιτροπής, Ιερέας του χωριού μας, Πατέρ Νικόλαος Μέμος και τα μέλη της επιτροπής κ. Γεώργιος Ζιώγας, κ. Σωτήριος Νάκος και ο κ. Στέφανος Τσάτσης. Έτσι, δίνεται η ευκαιρία σε όποιο άτομο ή οικογένεια ενδιαφέρεται, να συνεννοηθεί με τους υπεύθυνους της εκκλησίας και να παραγγελεί τον Άγιο που επιθυμεί. Γίνονται σε μουσαμά από εκλεκτούς αγιογράφους της Θεσσαλονίκης μεταφέρονται και τοποθετούνται στον Ιερό Ναό, όπως ήδη έχει γίνει με τέσσερις αγιογραφίες, τον Άγιο Γεώργιο, Άγιο Δημήτριο, την Αγία Μαρίνα και την Αγία Παρασκευή. Τοποθετήθηκαν ανά δύο στον Βόρειο και Νότιο εσωτερικό τοίχο.

- **Έτοιμη η σελίδα του χωριού μας στο διαδίκτυο· Η διεύθυνση είναι:**
<http://www.amarantos-konitsas.com.gr>

περιλαμβάνει·

- **Μουσική** (ανοίξτε τα ηχεία)
- **Κεντρική σελίδα**
- **Το χωριό**
- **Η Ιστορία** 1. Αρχαία Ιστορία, 2. Νεώτερη Ιστορία, 3. Το χωριό σήμερα, 4. Οι κάτοικοι

- **Η φύση**
- **Τα Λουτρά**
- **Επικαιρότητα**
- **Χάρτης**
- **Πληροφορίες**
- **Αλληλογραφία**
- **Επικοινωνία**

- Η σελίδα περιέχει σημαντικά στοιχεία κυρίως ιστορικά, που για πρώτη φορά βγαίνουν στο φως της δημοσιότητας.

Τα κείμενα θα είναι και στην Αγγλική και είναι το μόνο που εκκρεμεί λόγω μεταφράσεως. Έχει μεγάλη επιτυχία και εντυπωσιάζει κάθε επισκέπτη με την πληρότητά της. Ήδη οι επισκέψεις έφθασαν από 01-01-2002 έως 31-3-2002 στις 394! Την Τρίτη 19 Φεβρουαρίου 2002 11,43μ.μ. λάβαμε το πρώτο μήνυμα.

«Συγχαρητήρια για την προσπάθειά σας και την δημιουργία αυτού του site. Συνεχίστε με το ίδιο μεράκι και φαντασία για την δημιουργία και άλλων τέτοιων εκπλήξεων στο μέλλον».

Με φ.χ. ΠΗΛΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Συγχαρητήρια· κι από μένα σε όλους, δείχνει για μία ακόμη φορά ότι και συλλογικά οι Αμαραντιώτες επιτυγχάνουν...

Π.Ζ.

Επιστολή του κ. Τσώχου Θωμά

ΤΣΩΧΟΣ ΘΩΜΑΣ

Ραψάνης 6

115 27 Αμπελόκηποι, Αθήνα

Τηλ. 010-7716793, 0944 817116

Αθήνα 08-04-2002

ΠΡΟΣ:

- 1) ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»
- 2) ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

- 1) ΠΡΟΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒ.
- 2) ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ ΙΣΒΟΡΟΣ»

Αγαπητοί μου Συγχωριανοί,

Έλαβα γνώση στις 12-02-2002 την από 08-02-2002 ΟΜΟΦΩΝΑ υπογεγραμμένη από την «ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ» και τον «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ» επιστολή (Αριθμ. Πρωτοκόλλου Αδελφότητας Δ.Υ. & Αριθμ. Πρωτοκόλλου Πολιτιστικού Συλλόγου 7/08-02-2002) προς εμένα, τον κ. Ζακόπουλο Βασίλειο και κ. Ζακόπουλο Παναγιώτη.

Μετά από αυτό, μου δημιουργήθηκε βαθύ το αίσθημα και η ευθιξία, πρώτα να ενημερώσω τους συλλόγους μας και μετά εσάς προσωπικά έναν-έναν, για την αρνητική κατάληξη που είχε η ορισθείσα από το αρμόδιο δικαστήριο συνάντηση για την εξώδικη επίλυση της διαφοράς, στα Ιωάννινα την 05 Μαρτίου 2002 (η οποία συνάντηση επαναλήφθηκε δύο φορές). Κατά δεύτερον, να κοινοποιήσω στους συχωριανούς μου τις απόψεις μου για το συγκεκριμένο θέμα που δημιουργήθηκε και κατά τρίτον, να σας απαντήσω στην επικείμενη επιστολή που στάλθηκε προς εμένα.

Οι γκρίνιες και τα μίση αγαπητοί μου, ανήκουν στο παρελθόν, μόνον εάν αποδεικνύεται με τα έργα και την παρρησία του καθενός.

Πρυτανεύει η λογική και δίδεται λύση σε ένα πρόβλημα, από αυτόν που το δημιουργεί και όχι από αυτόν, που εκ των πραγμάτων είναι αναγκασμένος να το υποστεί και να το αντιμετωπίσει.

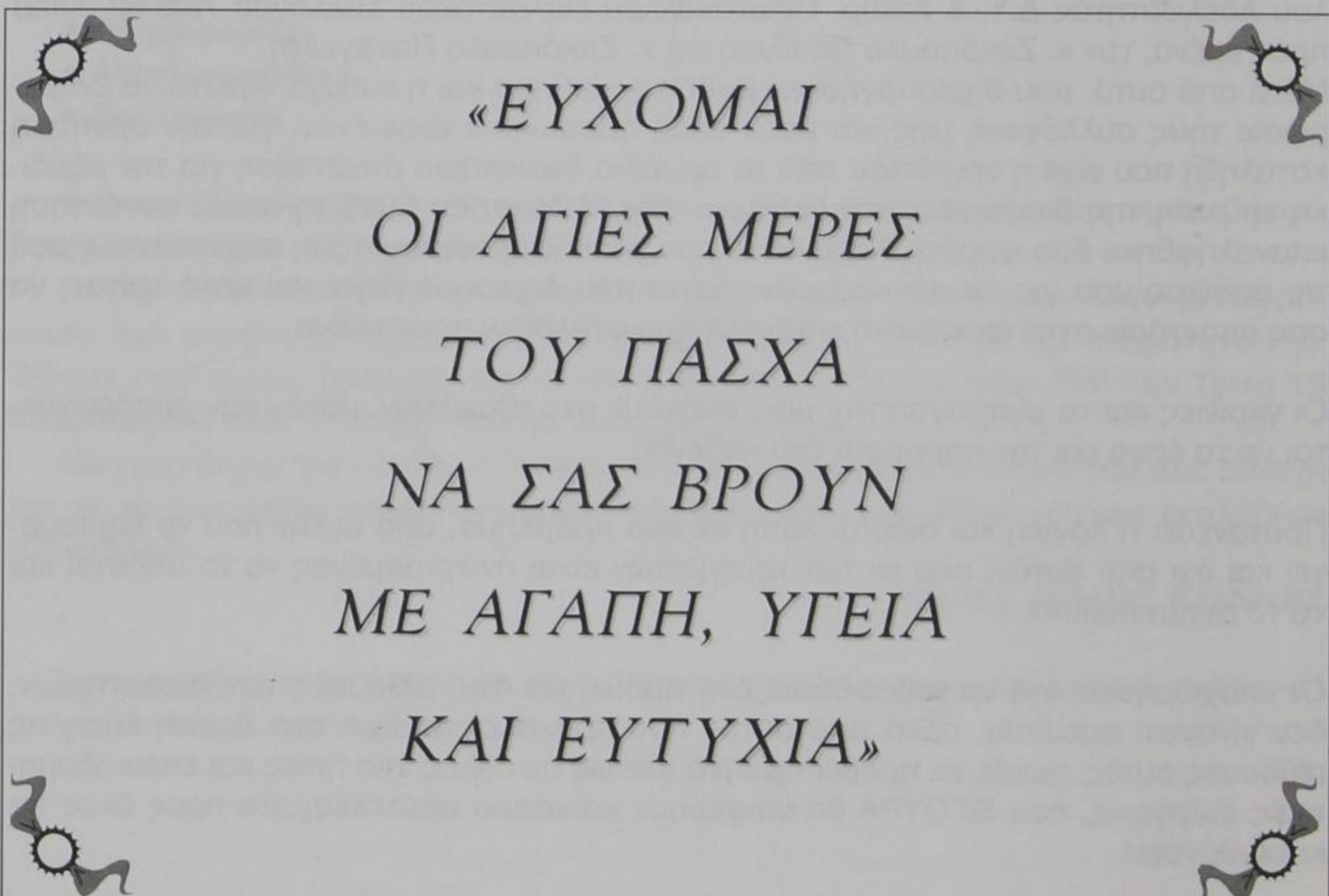
Οι υποχωρήσεις για να μην φθάσει ένα πρόβλημα στις αίθουσες των δικαστηρίων, δεν γίνονται αμοιβαία, αλλά από αυτόν που προκαλεί και έχει σαν άμεση λύση τις αίθουσες αυτές, χωρίς να προβεί προηγουμένως σε άλλες, πιο ήπιες και εποικοδομητικές ενέργειες, που ΣΙΓΟΥΡΑ θα επιφέρουν καλύτερα αποτελέσματα προς όλες τις κατευθύνσεις.

Εάν και νομίζω ότι η επιστολή προς εμένα είναι άστοχη, γιατί όπως θέλω να πιστεύω όλοι γνωρίζετε, ότι δεν δημιούργησα εγώ το αδιέξοδο (γιατί ευελπιστώ ότι είστε σε θέση να κατανοήσετε ποιος είναι ο ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΣ & ποιος ο ΜΗΝΥΟΜΕΝΟΣ και από ποιον), εν τούτοις για την δυσάρεστη κατάσταση που δημιουργήθηκε στο χωριό μας, η οποία θα έχει πολύ άσχημο αντίκτυπο εάν συνεχιστεί με αυτόν τον τρόπο, θα επιθυμούσα η δημιουργηθείσα αυτή διαφωνία να μην πάρει την άγουστα για την αίθουσα του δικαστηρίου, αλλά να λυθεί σε μια κοινή συνάντηση παρουσία όλων μας, που να έχει όμως σαν προϋπόθεση να δοθούν οι αμοιβαίες εξηγήσεις, να απαλυνθούν οι τυχών παρεξηγήσεις, να ασπαστεί και να σεβαστεί ο καθείς την προσωπικότητα και την αξία των άλλων και να έχει αίσιο και εποικοδομητικό τέλος για όλους μας. Όπου θα πρυτανεύσει η λογική, η ελευθερία ανταλλαγής απόψεων και κρίσεων, ο αλληλοσεβασμός και ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ, σαν ΜΟΝΑΔΙΚΟ και ΜΟΝΟ μέσο επίλυσης των προβλημάτων του χωριού μας.

Εν τέλει αγαπητοί μου χωριανοί, «Θέλει Τόλμη και Παρρησία η Αρετή»

Ευελπιστώ σύντομα, για αίσια κατάληξη.

ΜΕ ΤΙΜΗ
Τσώχος Θωμάς

Γκάτσαροι, παλαιάς εποχής πριν το '40. Στη μέση διακρίνεται με το ακροντέον ο κ. Κων. Δάψης. Και εκτός του βασικού, ουδείς άλλος ανεγνωρίσθει. (Φωτ. κ. Αλεξάνδρα Νόκου-Κουρούπη πην οποία θερμά ευχαριστώ).

Γκάτσαροι-Απόκριες παλαιότερης εποχής. Συμμετέχουν: Αθ. Κωστάκης, Βασ. Μπλάνος, Κων. Ζάμπος, Κων. Παπαδήμας, Χρ. Χούχης, Δημ. Παπαζήσης. (Φωτ. Κών. Ζάμπος τον οποίο θερμά ευχαριστώ).